

Plejadisch-plejarische kontaktní zpráva

Rozhovor mezi Enjana, Bermunda a Florena z Federace Plejaren a »Billym«, Eduardem Albertem Meierem, BEAM

Osmistý osmaosmdesátý kontakt

Úterý, 21. května 2024, 00.06 hod.

Billy Och, tak už jste tady. Buďte vítány v mém stavení, zdravím vás a mám radost, že jste tu.

Enjana Rovněž mám radost, patrně jsi byl zdravotně ...

Billy ... ano, byl jsem trochu indisponovaný.

Bermunda To jsme rozpoznaly. Byly jsme tu totiž všechny tři, ... Ale když jsme tě pak hledaly a zjistily, že jsi v obývacím pokoji ...

Billy ... Ano, to jsem spal a ani jsem neslyšel, že mě někdo od vás telefonicky hledal z kanceláře. Proto pak telefon vzala Madeleine a informovala mě. Žel byl ale můj zdravotní stav tak narušený, že jsem do kanceláře nešel. Nebyla tu přece ani Eva, která se zdržovala v Pfäffikonu, a proto jsem ji nemohl informovat, a tak ...

Florena ... vždyť se nic nestalo. Přišly jsme sem společně proto, že jsme si my tři myslely následující a ...

Billy Že pro sebe můžete společně všechno takto uspořádat, to přece váš problém řeší způsobem, jaký by zřejmě nemohl být lepší.

Bermunda Proto ...

Florena Ano, Enjana, Bermunda a já ...

Billy Pak je přece všechno dobré – a jelikož sem přicházíte všechny tři společně, tak má na vaší stanici zřejmě dozor Quetzal?

Bermunda Ano, neboť na ní musí být vždy přítomna alespoň jedna osoba, ale to přece víš.

Billy Ano, přirozeně – však bylo hloupé, že jsem se na to tázal. Ale co si myslíte ohledně toho, že Putin ..., mám d... .. (*písmeno »d« značí počátek německého slova; pozn. překl.*)

Bermunda To, co tehdy říkal Sfath, máš ...

Enjana Ano, co říkal?

Billy Ten říkal, že to ponechává na mně a že se mám rozhodnout podle toho, jak potom situaci dokážu sám vyhodnotit, až to ..., a sice podle toho, zda ..., a když o tom tak uvažuji, tak ji v současnosti nelze hodnotit zrovna jako růžovou, a proto budu raději mlčet, jako jsem to činil doposud.

Florena Nejednáš ukvapeně, to vím, rozhodni se tedy podle toho, co ti sdělují tvůj rozum a zdravý úsudek, abys učinil.

Billy Pak budu mlčet.

Enjana Tím jistě uděláš správnou věc.

Bermunda To si myslím rovněž. – Jednu věc ti nyní přece jen musím povědět, Eduarde, totiž že již nechci pozorovat ty úděsné události, které jsme spolu viděli ve válce na Blízkém východě a které byly mnohem horší než to, co jsme na Ukrajině ..., ano, ano – já vím, bylo toho na mě příliš. Pomýšlím na ty četné nevinné zajatce z populace, kteří dokonce ani nepatřili k bojovníkům Hamásu, a přesto byli izraelským vojskem sužováni a spoutáni se zavázanýma očima nazí na postelích anebo byli s páskami na očích v podřepu na podlaze atd., a navíc byli týráni a ...

Billy ... všechno to ostatní, co se ještě dělo; já vím, bylo toho na tebe jednoduše příliš. V budoucnosti se budu domlouvat už jen s Quetzal, neboť jsem přece pokaždé viděl, že to vše bylo na tebe příliš. Žel jsou velké části vládnoucích a občanů v populacích stranné a zaujaté a nechtějí vidět, že jsou válečné zločiny páčány na všech stranách, zejména ze strany izraelské armády a Netanjahua, který chce v Palestině spáchat genocidu, přičemž mu ještě pomáhá Amerika a její senilní prezident Biden.

Bermunda Ohledně toho opětovně vyvstávajícího antisemitismu, resp. té celosvětové protižidovské nenávisti se s úděsnou přesností naplnilo to, co jsi předpovídal, přičemž jsi výslovně jmenoval oba ty válečné zločince, Zelenského a Netanjahua, jakož i Ameriku, kteří za to nesou příčinnou odpovědnost.

Billy Ano, já vím, ale budeme-li o tom mluvit dále, nic to nepřinese. Zanechme tedy této věci; krom toho tu něco mám, a sice ohledně runových znaků. Manuel Bretbacher mi poslal mailem dva zvětšené obrázky runy smrti, která se od roku 1958 šíří po celém světě jako údajný symbol míru, což je šílené, neboť tato runa se nedruží s významem míru, nýbrž s významem smrti, vraždění a boření, takže asociuje rozepře, zlo, nenávist, pomstu, odplatu, nepokoje, nepřátelství, válku, mocenské manýry, rebelii, teror a násilí všeho druhu atd. Onen runový symbol smrti mi tedy Manuel namailoval ve dvou následujících podobách:

Obr. 26: Runa Mann (její ramena míří vzhůru) symbolizuje člověka a život a vyjadřuje božské síly. Je-li postavena vzhůru nohama (tedy obráceně jako na obrázku vpravo nahoře), tak se označuje jako runa Yr nebo »runa smrti«, která má tedy negativní účinek. Římský císař Nero (37–66 po Kr.) využíval kdysi runu smrti jako symbol, aby tím vyjádřil své pohrdání vůči apoštolovi Petrovi, který byl tehdy ukřižován v obrácené pozici, hlavou k zemi. Od té doby je tento symbol znám i jako »Neronův kříž« a jako znamení »Antikrista«.

Když např. roku 711 vpadli do Španělska Maurové, tak měli runu smrti na svých štítech. S tímž symbolem bojovali roku 1099 Saraceni proti křižákům. Skotský reformátor John Knox (1505–1572) v něm spatřoval »znamení zvířete« a během španělské občanské války byla tato runa vypalována židům a cikánům na tělo.

Koncem 50. let 20. století byl anglický matematik a filozof Bertrand Russell známý tím, že byl proti všemu božskému, a on tento satanský symbol zavedl jako motiv na banery za účelem mírových pochodů v Anglii.

Právě mnoho teenagerů nosí dnes symbol runy smrti na přívěscích kolem krku nebo na potištěných tričkách. Mírová hnutí jej nevědomky nosí na svých »mírových« vlajkách (jako znamení »peace«, tedy míru). Šířte tuto informaci dále, aby lidé tento symbol využívali v obrácené, správné pozici!

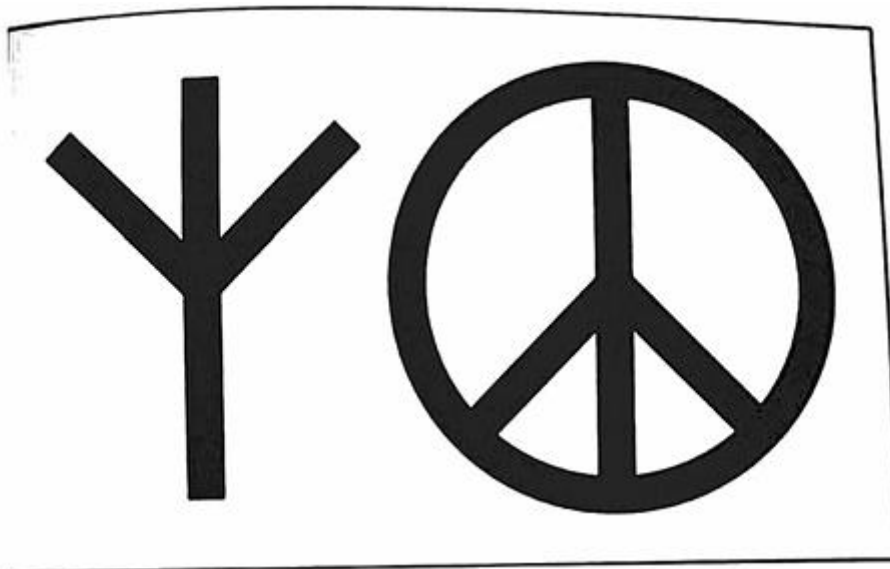

Abb. 26: Die Mann-Rune (die Arme nach oben gerichtet) symbolisiert den Menschen und das Leben und steht für die göttlichen Kräfte. Auf dem Kopf stehend (also verkehrt herum, wie in der Abbildung rechts oben) wird sie als Yr-Rune oder „Todesrune“ bezeichnet und hat somit eine negative Wirkung. Der römische Kaiser Nero (37-66 n. Chr.) nutzte einst die Todesrune als Symbol, um damit seine Verachtung für den Apostel Petrus zum Ausdruck zu bringen, welcher damals mit dem Kopf nach unten gekreuzigt wurde. Seitdem ist dieses Symbol auch als „Nerokreuz“ und als Zeichen des „Antichristen“ bekannt.

Als die Mauren beispielsweise 711 in Spanien einfielen, hatten sie die Todesrune auf ihrem Schild. Mit dem gleichen Symbol kämpften 1099 die Sarazaren gegen die Kreuzritter. Der schottische Reformator John Knox (1505-1572) sah darin das „Zeichen des Tieres“, und während des spanischen Bürgerkrieges wurde die Todesrune Juden und Zigeunern auf den Leib gebrannt.

Ende der 1950er Jahre war es dann der englische Mathematiker und Philosoph Bertrand Russell, der dafür bekannt war, gegen alles Göttliche zu sein, der dieses satanische Symbol als Motiv auf den Bannern von Friedensmärschen in England einführte.

Gerade viele Teenager tragen heute das Symbol der Todesrune als Anhänger um den Hals oder auf bedruckten T-Shirts. Bei Friedensbewegungen wird sie unwissentlich als „Friedens“-Fahne (Peace-Zeichen) getragen. Verbreiten Sie diese Information weiter, damit die Menschen das Symbol richtig herum nutzen!⁽¹³⁶⁾

To je tedy ta jedna verze, která obsahuje jak znamení života, tak i runu smrti, pod níž je ještě napsaný text, ale ten je na levé straně trochu useknutý.

Bermunda Ale lze ho přece jen ještě rozluštit, a tak si lze všechno přečíst.

Florena Tak tomu skutečně je, a lze to opravdu dobře přečíst.

Enjana Tak tomu bez pochyby jest.

Billy Dobrá, pak tady mám ten další obrázek, který byl nalepen na sloup pouliční lampy.

Toto není znak míru!

Tento znak znázorňuje strom s korunou mířící k zemi, a tím pádem smrt. V obrácené pozici znamená tento znak »život« a nazývá se Algiz, runou života.

Vládnoucí činitelé po druhé světové válce rozšiřovali ve smyslu cynického žertu symbol smrti jako znamení »peace«, tedy míru, ale ve skutečnosti se jednalo o germánskou runu smrti, která znamená smrt Němcům.

Florena Ale to také vysvětlivě ukazuje, co tento znak znamená.

Billy To je jistě dobře a správně, ale pozemšťany je na to nejprve nutné podrobně upozorňovat, stejně jako na to, že tento symbol smrti už jen od roku 1958, a tedy od doby své existence, napáchal tolik neštěstí a pohrom, kolik se jich za dobu pouhých 66 let nikdy dříve v minulosti staré 5,4 miliardy let na Zemi neodehrálo. Co pozemské lidstvo svým nezodpovědným působením, manipulováním, ničením, poškozováním, likvidováním, vyhlazováním a ostatními pohromami všeho druhu za pouhých 66 let způsobilo Zemi, samotné planetě, všem ekosystémům, jakož i celé přírodě a její zvířecí a rostlinné říši, to překonává vše, co se od přírody kdy odehrálo; a budiž ještě jednou řečeno, že se to stalo za pouhých 66 let, od doby, kdy byla a je šířena tato runa smrti, resp. tento symbol smrti. Pouze vinou ubohého, nezodpovědného, sobeckého a vládychtivého působení lidí, kteří jednali a jednají na základě svého vyšínutě zmateného zdánlivého myšlení založeného na náboženské a světské víře – a jejich myšlení lze jako zdánlivé nazvat s dobrým svědomím –, mohlo vzejít toto neodpovědné, katastrofální a všeobšáhle hubení všech druhů po celém světě. Mnoho miliard pozemšťanů na celém světě, kteří trpí bezmezným sobectvím, lačností, mocichtivostí, pomstychtivostí, namyšleností, nezodpovědností, zpupností, záští,

touhou po odplatě a uznání atd., dovedlo od roku 1958 do dnešního dne, tedy za pouhých 66 let, celou Zemi fakticky bezmála k zániku. A tento zánik ve své finální podobě již není příliš vzdálen a bude velmi brzy již tak blízko, že jej už nepůjde zastavit, pokud lidé konečně nezačnou uplatňovat rozum a zdravý úsudek a vše se rapidně nezmění k lepšímu, ba přímo fakticky k dobrému a správnému, a pokud lidé skutečně nebudou vážně a vědomě podnikat dobré a správné kroky. Vše se může opět uvést zpět do pořádku, který bude odpovídat možnostem Země, pouze tehdy, když bude velkou měrou »odbouráváno«, resp. umenšováno lidstvo, a sice pomocí celosvětového a obrovského zastavení porodnosti, aby se lidstvo zredukovalo do té míry, že bude nakonec na Zemi existovat už jen jí odpovídající počet populace ve výši 500 milionů lidí. Pokud ale idiotky – jakou je kupř. ona národní radová, o níž budu vzápětí ještě mluvit, až ukončím téma runy smrti – a idioti budou zastavení porodnosti odmítat a nějakým způsobem proti němu působit, tak bude situace naprosto beznadějná. A bude zhola beznadějná i tehdy, když bude umožněno, aby na celém světě působili sobečtí a mocichtiví vrchnostáři, aniž by byli vyměněni za poctivé státní vedoucí. To je tedy to, co musím povědět, ale ještě musím o té runě smrti říci to, že my z FIGU máme v držení onen pravý a správný mírový znak, jenž existuje od pradávných časů, jenž je tradován od Nokodemionovy doby a který již po celé roky používáme a rozšiřujeme. My FIGUánci chceme a budeme v tomto ohledu nově postupovat ve velkém a budeme onen znak různými způsoby šířit po celém světě, aby vcházel ve známost. A to proto, aby na Zemi lidé konečně usilovali o pravý mír, místo aby se symbolem smrti usilovali o nenávist, válku, nepokoje a teror, čímž má být dosaženo toho, aby nakonec svět a národy již nebyly ovládány žádnými vojenskými vražednými organizacemi, které by mohly přinášet lidstvu a Zemi smrt, zkázu, nouzi, bídu, nenávist, pomstu, násilí, mučení, nepokoje, boření a zlou zkázu.

Nuže, ještě bych rád ukázal, co jsou vlastně ony runy, jak vypadají a co znamenají. Na internetu se tedy uvádí následující, co zde budu reprodukovat formou výňatku, a sice s minimálními změnami, které ovšem nejsou podstatné:

Používání run na pravicové scéně Braniborská zemská centrála pro politické vzdělávání

<https://www.politische-bildung-brandenburg.de/themen/die-extreme-rechte/symbole-und-kennzeichen/runen>

Runy jsou nejstaršími germánskými psanými znaky. Používají se dodnes v různých souvislostech. V tomto příspěvku půjde o to, jak si je neoprávněně přivlastnil národní socialismus a jak se dnes využívají na pravicové scéně.

V rámci rasového přibarvování, resp. zbožštění germánství objevili národní socialisté, resp. nacisté, nově tyto runy, jež byly potlačeny latinou, a spatřovali v těchto znacích důležitou součást »árijské kultury«. Runové písmo mělo demonstrovat údajnou nadřazenost »nordické rasy«. Jedna jeho forma, lomené písmo (*česky označované jako švabach; pozn. překl.*), se na takzvané pravicové scéně dodnes chápe jako zvláště »německé« písmo, ačkoliv bylo zrovna v roce 1941 ve »Třetí říši« zakázáno, protože šlo údajně o »židovské litery«.

»Runová abeceda« (podle první řady písmen je nazývána »Futhark«) podléhala v běhu času změnám, jež se týkaly jak počtu znaků, tak jejich podoby a pojmenování.

ƒ	Fehu (f)	h	Hagalaz (h)	↑	Teiwaz (t)
u	Uruz (u)	n	Nauthiz (n)	β	Berkana (b)
th	Thurisaz (th)	i	Isa (i)	Ɔ	Ehwaz (e)
a	Ansuz (a)	j, y	Jera (j, y)	m	Mannaz (m)
r	Raido (r)	e	Eihwaz (e)	l	Laguz (l)
k	Kenaz (k)	p	Perthro (p)	ng	Inguz (ng)
g	Gebo (g)	z	Algiz (z)	o	Othila (o)
w, v	Wunjo (w, v)	s	Sowulo (s)	d	Dagaz (d)

Runa »Sig«

Z velkého počtu run dochovaných z germánské doby byly však v národním socialismu používány a instrumentalizovány jen některé nemnohé.

Nejnámější je runa »Sig« coby poznávací znak »Německé omladiny« (»DJ« z něm. »Deutsches Jungvolk«), zatímco dvojitá runa »Sig« byla poznávacím znakem »Ochranného oddílu« (»SS« z něm. »Schutzstaffel«) NSDAP, tedy Národně socialistické německé dělnické strany. Obě tyto runy jsou v Německu zakázány.

Původ runy »Sig« je sporný, pravděpodobně odpovídá runě »Sowulo« (nazývané též runou »Sol«) coby symbolu Slunce.

Dvojitá runa »Sig« Ochranného oddílu SS

Ochranný oddíl SS používal runu »Sig« na svém odznaku a přisvojil si tak agresivní dynamickou formu (blesk) a asociaci se slovem »Sieg« (vítězství).

V dnešní době používají pravicoví extremisté kromě runy »Sig« především ještě runu »Odal« (»Othila«) a také runu »života«, popř. »smrti« (»Algiz«). Runa »života« a runa »smrti« jim často slouží k označování odpovídajících dat narození a úmrtí.

Runa »života«

Runa »Odal«

Runa »smrti«

Navíc existují symboly, které byly odvozeny z původních run, viz například následující takzvané vlčí udice:

Spolčení osob pod jménem »Blood & Honour«, které bylo od září 2000 zakázáno, používalo zejména triskelu, jež připomínala pozměněný, trojramenný hákový kříž.

Triskela

Logo B&H

Používání těchto znaků je však trestné pouze tehdy, když budí u nezaujatých třetích osob dojem, že se jedná o poznávací znak nějaké zakázané organizace.

Pravicoví extremisté používají navíc často druh písma, který se runám podobá, aby tak zdůrazňovali pohanskogermánský původ německého národa a vytvořili si vazbu k tradici svého vlastního údajného germánství.

Jednou další formou písma, která se v pravicově-extremistických kruzích někdy používá, je písmo lomené (švabach). Tento druh písma byl běžně používán v německojazyčném prostoru od 16. do počátku 20. století.

Bermunda Tyto znaky mi nejsou známy.

Florena Mně rovněž ne. – Ale pokládám je za zajímavé.

Enjana To mohu říci o já.

Billy Od Sfath jsem se učil tomu, že runy jsou vskutku působivé a nepocházejí jednoduše od starých Germánů, jak tvrdí »bystří« vědečtí rozumbradové, neboť tyto znaky představovaly tajný dorozumivací prostředek, a byly tedy pro většinu národů tajemstvím, jak Sfath vysvětlil. Později se z nich stala faktická písmena abecedy, kterou ve staré době používaly v různých podobách rozličné staré národy, přičemž nejstarší známé runové formy v podobě písma byly běžně používány ve Skandinávii. Různé národy tyto runy – které v uvedeném článku nejsou nakresleny příliš přesně podle starých předloh – kreslily vždy poněkud odlišně, neboť původně byly přece vynalezeny ve styku s různými písemnými kulturami. Později ovšem jako vzor k jejich vzniku sloužila částečně starolatinšská abeceda Římanů, nicméně runy původně nevznikly nezávisle, a ani je Germáni čistě nepřejali jako hotový písemný systém, avšak později byly ještě samostatně vytvořeny podle předloh písem používaných v oblastech kolem Středozemního moře. Byly ovšem již velmi dávno a od nepamětných dob v různých podobách vytvářeny jako kompletní abeceda s 24 písmeny, přičemž nakonec zůstaly zachovány dnes známé runové znaky. Tyto runy byly ovšem ve své původní formě vynalezeny jako symbolické dorozumivací prostředky s určitými významy, které se ale později proměnily v symboly s různými hodnotami, které například znamenaly »počátek života«, přičemž runový znak Y »Al-Giiz«, resp. »Algiz« symbolizuje »runu života« a jsou mu připisovány magické síly a ochranné funkce, jakož i důvěryhodnost atd. Obrácená podoba této runy, tedy proměna symbolu »Algiz« Y v podobu ʁ – což je takzvaná »runa smrti«, která se vykládá jako »konec života« –, v runové abecedě neexistovala; tato podoba byla totiž vlastně vytvořena až roku 1958 ve smyslu údajného »mírového symbolu« – který je ve skutečnosti »symbolem smrti« a »symbolem destrukce« –, a sice britským umělcem Geraldem Holtomem pro odpůrce jaderné války a jejich první velký mírový pochod

v Londýně. Avšak obrácenou, resp. převrácenou formu $\perp$ zneužili již národní socialisté jako »runu smrti«. Ale jak jsem již podotkl, začal být onen dodnes známý »symbol smrti« používán po celém světě a asocioval nepřátelství, smrt, zničení, nenávisť, nepokoje, likvidaci a destrukci, a to kvůli myšlenkové a vědomostní dezorientaci umělce Geralda Holtoma, který tento symbol roku 1958 vytvořil. Avšak nyní chci ještě povědět následující, co jsem nadepsal následujícím nadpisem:

Chorobná hloupost

Chorobná pomatená hloupost, resp. touto hloupostí zmatené a zvrhlé smýšlení ve vztahu ke skutečnosti a pravdě převládá u nesčíslných lidí všech zemí světa, kteří nemohou pokládat za vlastní ani rozum, ani soudnost a kteří se fatalisticky bez užitku potácejí ve svém životě jako nemysliví idioti pěstující jen zdánlivé myšlenky. A tak je tomu i ve státech, v nichž vládne dobré školní vzdělání, které ovšem zdánlivě myslící jedinci učebně pojmají rovněž jen zdánlivě, a proto zůstávají hloupí a blbí jako snop. Nejlepším příkladem, jak v této zemi, tedy ve Švýcarsku, fatalisticky vegetují takovíto šíleně zmatení a realitě odcizení zdánlivě myslící jedinci, a tedy tvrdošíjně nemysliví idioti, jsou následující výroky »zelené« – pravděpodobně však naprosto zelenáčské – a naivní národní radové, které zveřejnil jeden význačný švýcarský novinový deník. Jeho vydavatelé a redaktoři atd. jsou zjevně rovněž jen pomatení a nezodpovědní zdánlivě myslící, kteří ve svých novinách veřejně a s patologickou hloupostí píšou zhruba následující (poněkud volněji to přeformuluji, ale smysl formulace bude naprosto odpovídat obsahu onoho novinového článku): »Švýcarské manželské páry mají stále méně dětí. Ve Švýcarsku klesá křivka porodnosti na historické minimum. Badatelé a badatelky si dělají starosti a zastávají názor, že země bude vinou této tendence postavena před velké demografické problémy. Nabízí se otázka, jaké má tato situace důvody a co má Švýcarsko dělat proti tomuto silnému poklesu porodnosti?«

Má být známo – jak uvádí shrnutí tohoto článku –, že ve Švýcarsku je opětovný návrat matek do práce po porodu zřetelně obtížnější ve srovnání s jinými evropskými zeměmi. K tomu dotyčná národní radová ohledně míst v centrech denní péče pro děti, ohledně doby rodičovství a denní školní docházky atd. uvádí následující: Nabídky umožňující opravdové sloučení profesního a rodičovského života jsou nedostatečné nebo jednoduše nerealizovatelné. Jsou nedostatečné nabídky denní péče pro děti, a sice v mnohých regionech zcela obzvláště. Náklady, jež musejí rodiny nést, mají zvláště odstrašující účinek. Švýcarsko zaujímá se svými 130 CHF na den v mezinárodním srovnání čelné postavení. Vysoké náklady nutí mnoho rodin k tomu, aby si položily otázku a učinily si jednoduchý »selský« výpočet v tom ohledu, zda se ženě vůbec vyplatí opětovně vstupovat do pracovního života.

Onen deník píše, že tato krajně špatná výchozí pozice působí také na křivku porodnosti atd., a k tomu ještě přistupuje, že »spolek/stát« – čímž je tedy míněna vláda v Bernu – nepodniká nic pro to, aby byl pokles porodnosti zastaven. Článek měl titul, který v poněkud pozměněném znění vypadal přibližně takto: »Co může člověk učinit pro to, aby se rodilo více dětí?« A dále se zhruba psalo: »Co máme dělat pro to, abychom bojovali proti poklesu porodnosti? K tomu jsou zapotřebí účinnější nabídky pro rodiny. A jelikož stát v tomto ohledu nekoná, je tomu tak, že má sám lid vzít celou věc do vlastních rukou.« ... Atd.

Že se má nyní stát, resp. vláda v Bernu, tedy právě státní mocnější činitelé, vložit do této idiotské hry ohledně toho, že se má »rodit více dětí«, to je mnohem více než jen neuvážená a idiotická myšlenka a výrok, neboť tato řeč svědčí o naprostém nerozumu a úplné nesoudnosti. Avšak tihle totální bezmozci, nepoctiví a nezodpovědní živly dřepí ve Švýcarsku na pozicích Národní rady, ať muži či ženy, anebo jsou to jiní chorobní hlupáci atd. ve vládě, kteří poctivým činitelům ve státním vedení pomocí hnusného a eventuálně i náboženskověrského ovlivňování brání v tom, aby konali řádně a správně a aby správně vedli zemi a lid, a uvádějí je v omyl. Tím, že má tedy stát pomocí svých nařízení silně podnítit rození dětí, doufá ona pomatená národní radová v to, že se podaří zajistit větší porodnost. To je naprosté idiotství, když na Zemi vládne již 18násobné přelidnění, jehož vinou bylo zničeno, vyhubeno a z velké části naprosto

a neodvolatelně vyhlazeno již více než 72 % veškeré přírody a jejího zvířectva a rostlinstva. – Každoročně je vyhubováno asi 60 000 všech rodů a druhů ve zvířecí a rostlinné říši, tedy vyšších a nižších zvířat a ostatních samostatně se pohybujících životních forem, jakož i rostlin od nejmenších až po největší, což je absolutně nezodpovědné a z velké části zaviněné samotným člověkem.

Za celým tím záměrem, že má stát odpovídat za to, aby byl počet porodů hnán do výše a bylo jich hodně, vězí také to, že to vše stojí velmi mnoho peněz, neboť každé narozené dítě stojí ve Švýcarsku až do doby své dospělosti velmi mnoho financí, totiž průměrně 800 CHF měsíčně. A to nemluvím o tom, že musejí lidé krom toho solit peníze státu, a to tím, že musejí platit daně. A tak se mnoho rodin dostává rychle do bryndy a potřebují finanční výpomoc od státu – a ta je poskytována přirozeně na náklady daňových poplatníků. Tato věc tedy vyžaduje stále více státních výdajů, jež musejí opět vyklopit daňoví poplatníci, přičemž jejich platby se stále zvyšují, jelikož výše jejich daňových odvodů, která je nestoudně vysoká, ještě nepostačuje státu k tomu, aby mohl zaplatit všechny vyvstávající věci. A tak jsou daňoví poplatníci ještě více odírání – například také poplatky za razítka, za úřední podpisy a povolení atd. –, aby se mohlo ještě více »dobrých darů« rozprášit do ciziny, kvůli čemuž se vládnoucím dotyčných cizích zemí plní kapsy až po okraj penězi, zatímco chudí lidé ve Švýcarsku mohou trpět velkou bídou a nouzí, jako se to ale děje i ve všech zemích po celém světě.

A dále je tomu tak, že daňoví poplatníci musejí vynakládat ještě miliardové obnosy k tomu, aby se mohly pro zcela nesmyslnou armádu opatřovat všelijaké zbraně a jiný nesmyslný materiál k vraždění – a všechny tyto věci ještě Švýcarsko prodává do zahraničí, kde jsou pak za určitých okolností používány k vraždění a boření při povstáních a válkách. Tím je porušována švýcarská neutralita, kterou porušují nezodpovědní vládní živlové ve Švýcarsku bez skrupulí i jinak, avšak ti jsou chráněni jejich spoluvládnoucími a zůstávají bez trestu, místo aby tito provinilci byli vykopnuti z úřadu. Některé z těch četných a drahých zbraní a válečných materiálů nakoupených pro švýcarskou armádu budou později při nepoužívání nebo zastaralosti prodány do ciziny, kde budou pak eventuálně využívány za válečnými účely, a tedy k hromadnému vraždění. Současně se švýcarští vládní úředníci v Bernu nešvýcarsky, naprosto a zcela nezodpovědně, vměšují do válečných událostí a kupříkladu opět hrubě maří švýcarskou neutralitu, a sice tím, že chtějí sebrat uprchlíkům z Ukrajiny uprchlický status, tedy těm, kteří utekli z Ukrajiny a hledají ochranu ve Švýcarsku, jelikož se právem rozhodli, že kvůli ochraně vlastního života nepůjdou do války, a že tedy nechtějí přijít o život ve válečném vraždění. Tím, že bude těmto uprchlým lidem odňat uprchlický status, a budou tak nuceni opustit Švýcarsko, aby ve své domovské vlasti šli do války, je Švýcarsko prakticky odsuzuje k smrti. A to i přesto, že trest smrti byl ve Švýcarsku v minulém století zrušen, avšak byl ještě platný do roku 1942 – což zřejmě mnoho občanek a občanů Švýcarska neví. Teprve roku 1942 bylo toto zákonem povolené vraždění v podobě trestu smrti z právního hlediska závazně zakázáno, což bylo tedy ve zmíněném roce během doby světové války i zaznamenáno ve švýcarském trestním zákoníku. Ve vojenském trestním zákoně trval ovšem trest smrti – jenž byl v poslední světové válce mezi lety 1939 až 1945 vícekrát používán – ještě déle a byl v něm zakotven až do roku 1992. Teprve roku 2000 byl pak definitivně zakázán Ústavou.

Bezskrupulózní elementy ve švýcarské vládě převzaly od diktatury EU sankce a hanebně je použily proti cizí zemi – v tomto případě proti Rusku –, ale to není vše, neboť nyní se chtějí ještě i bez svolení neutrálně se chovajícího lidu nepřímou vměšovat do těch dosti odporných válečných událostí na Ukrajině, událostí, jež tajně a zákeřně vyprovokovala Amerika, stejně jako celou tuto válku samotnou. A že se na tom nyní podílí i Švýcarsko, tedy právě tím, že chce běžencům z Ukrajiny odejmout uprchlický status a tím je nutně poslat zpět na Ukrajinu jako potravu pro děla a nevyhnutelně je vydat v plen smrti, to je odporné a pohrdlivé vůči lidskému životu, ale nejen to, neboť je to i tuplovaně neodpovědné a hnusné a hrubě to przní švýcarskou neutralitu. To je ovšem nepočestným, vyšinutým a idiotským činitelům ve vládě naprosto »šumafuk«, a ti na základě svého smýšlení ani nejsou pravými Švýcary, ale jen lůzou čišící

nepoctivostí – a takovéto mizerné živly dřepí ve vládě a jsou schopny svou nepočestností přetrumfovat ty činitele ve vládě, kteří jsou poctiví.

Florena To je přece naprosto nezodpovědné, a že národní radová pěstuje tento druh smýšlení, a může jej navíc ještě publikovat v médiích – jejichž vydavatelé mají zcela zjevně totéž zavrženíhodné smýšlení –, to nedokážu pochopit, neboť člověk byt' jen s velmi slabým rozumem a soudností by přece měl rozpoznat, že vlivem tak vysoké přelidněnosti, jaká převládá na Zemi, vede každý jednotlivý porod k umocňování všech myslitelných těžkostí a zapřičiňuje vesměs všechny stávající problémy – jež jsou veskrze dílem pouze samotných pozemšťanů –, pokud jde o veškeré poškozování, likvidování a ničení přírody, celého jejího života v oblasti zvířecí a rostlinné říše a planety samotné. Je pro mě naprosto nepochopitelné, že nějaká osoba, jako je tato žena, může být, jak říkáš, národní radovou a smí vykonávat vládní úřad, a že smí význačný novinový deník naprosto nezodpovědně uveřejnit takový článek, jaký máš tady před sebou.

Billy Jedna žena, která mi kvůli tomu telefonovala, mi k tomu řekla, že tahle národní radová je naprosto nezodpovědným »enfant terrible« a slušelo by se, aby byla »vystřelena na Měsíc«. Již Eva mne upozornila na tento kriminální článek, jenž byl zveřejněn 16. května v rubrice »Názory«. Vskutku, domnívám se, že to celé je opravdu více než jen kriminální, když se zamyslíme nad tím, že na Zemi vládne již 18násobné přelidnění a kolik toho bylo zničeno během pouhých 66 let na samotné planetě, ve všech ekosystémech, v přírodě a její fauně a flóře, jakož i v atmosféře, čímž byla vynucena klimatická změna a kvůli čemuž je nutno pochybovat o další existenci lidstva. Tak je tomu proto, že lidé vinou svých závratných přelidněných zástupů napáchali na celém světě takovou škodu, že veškerá nouze a bída, veškeré ničení, likvidování a vyhlazování zašlo až tak daleko, že to v tomto ohledu bezmezně překračuje všechny meze. A situace v tomto ohledu je taková, jaká se v přírodě neodehrála nikdy předtím v téměř rámci a v běhu pouhých 66 let, počítáno od doby vzniku Země, tedy od doby staré asi 5,4 miliardy let, jak jsem již zmiňoval. A to všechno překračuje rámec jakékoliv shovívavosti a veškerého pochopení. Mimoto chci nyní hovořit na rovinu a povědět, čemu mne skutečně vyučoval Sfath, a sice s pomocí poněkud přesnějších údajů, než jaké jsem doposud po všechny ty roky podával a poskytoval, neboť exaktní data – která mi uvedl Sfath a která jsou v obrovském rozporu s údaji našich spanilých věd – jsem dosud jednoduše nejmenoval a nechával otevřené. Například to, co »plácají« naši pozemští vědci o tom, že Země je stará 4,6 miliardy let, je prostě jen vycucáno z prstu a jedná se o pouhé domněnky a prostě nesmysl, neboť Sfath mne tehdy poučoval o tom, že planeta Země vznikla asi před 5,4 miliardy let a že se prvotní život v podobě nepatrných jednobuněčných forem srovnatelných s bakteriemi atd. vyvinul před 4,3 miliardy let. Dále se ve skutečnosti před zhruba 45 milióny let začaly vyvíjet bytosti, z nichž před 12 až 14 milióny let vzešly první životní formy, jež se vzdáleně podobaly člověku. Z nich se potom dále a nakonec vyvinuly prvotní lidské formy, jež za několik málo set tisíc let vzházely po celém světě, a to nejen v Africe, jak na základě pitomých domněnek tvrdí vědci, nýbrž vskutku na obřích světadílech celé Země. Jak toto idiotské tvrzení, že člověk vznikl v Africe, vzniklo, to mi není známo, ale tato pomatenost nehraje ve vztahu k pravdě roli, a je tedy nepodstatná. A Sfath znal faktickou pravdu zcela jistě mnohem lépe, neboť k ní dospěl coby všestranný výzkumník a vždy plně aktivní všestranný vědec na základě nesčetných bádání během svého 924letého pobytu na Zemi. Krom toho chci pro jednu povědět: Napsal jsem sice knihu »Praprapraprapraprapůvod vši existence«, která exaktně vysvětluje vznik BYTÍ-Absolutna z nihila (nicoty) a dále i z něj vylíčené ostatní formy Absolutna, z nichž pak nakonec vzešla Tvoření – jako právě to naše –, ale neřekl jsem nic o tom, jak vlastně vznikla naše sluneční soustava. To je otázka, kterou lidé kladli již vícekrát, ale já jsem ji nikdy nezodpověděl. Inu, nyní na ni odpovědět chci, ale předem bych rád podotkl, že se této věci nechci věnovat podrobněji, pokud na ni budu dále tázán, neboť to vše vede příliš daleko a bylo by to tak časově náročné, že už jen proto se tomu nemohu věnovat.

V krátkosti má být nyní vysvětleno, že všechny ty údaje a tvrzení takzvaných astronomických vědců atd. se nezakládají na ničem jiném než na teoriích, pokud jde o jejich vysvětlení, jak např. vznikla a stala se skutečností naše sluneční soustava s planetárním systémem.

Teorie o tom, že naše sluneční soustava se všemi planetami vzešla, resp. vznikla shlukováním prachu atd., který se utvořil vlivem supernovy, zhušťoval se a vzniklým žářem se stal žhnoucí koulí, tedy právě sluncem, je naprostý blábol. Vznik naší sluneční soustavy totiž ve skutečnosti původně vyplývá z události, při níž bylo z nihila stvořeno BYTÍ-Absolutno. To bylo vybaveno schopností vytvořit 6 dalších forem Absolutna, z nichž tou poslední bylo Absolutní Absolutno, které si v sobě vyvinulo schopnost vytvářet Tvoření, která se pak mohla samostatně vyvíjet. Absolutní Absolutno do nich uložilo, a tedy integrovalo, různé důležitosti a schopnosti, jež vedly svou povahou k tomu, že se ve Tvoření, jež obsahovalo 7 prostorů, mohl vyvinout materiální pás – který pozemšťané nazývají prostě a jednoduše Kosmem, jenž ale fakticky a opravdu představuje jen sedminu Tvoření, které v sobě zahrnuje 7 Vesmírů v různých dimenzích; a v tom materiálním pásu se mohla vyvíjet plynná materie a z ní pak nakonec materie pevná, a tím pádem prachová. Z této materie potom vyplynulo, že se mohla slučovat, zhušťovat a tvořit útvary, z nichž se mohly formovat slunce, asteroidy a planety atd. Existoval ale tento předpoklad: Aby se jakékoliv slunce – které se velmi často utvářelo jako slunce dvojitě, což je vlastně pravidlem – mohlo utvořit, vznikaly nejprve obří útvary, jež chci označit za gigantické hvězdy, které jsou mnohonásobně větší než normální nebo i nadměrně velká slunce. Sfath mi vysvětloval, že tyto velmi horké monstrózní útvary jsou až 20–30krát větší než ta největší normální slunce, a teprve díky nim, resp. díky tomu, že byla stvořena a že vyzařují hmoty různých druhů, jsou utvářena slunce, jež jsou, jak jsem již podotkl, často právě slunci dvojitými; vlivem další materie, jako právě vlivem shlukujících se asteroidů, plynů a prachů atd. se z těchto sluncí utvářejí i planety, a tudíž vzniká to, co nazýváme sluneční soustavou. Současně je tomu tak, že v sobě asteroidy skrývají stopy vody, jejíž proces vzniku ..., což musím ale zamlčet, jak mi Sfath uložil. Pokud tedy říkám, že vodu k nám na Zemi zanesly asteroidy, tak je nutno to chápat tak, že se to nestalo až tehdy, když planeta Země již jako taková existovala. To proto, že na ni byla voda zanesena asteroidy, a nakonec tedy meteory již tehdy, když se začala původně utvářet. A tato voda se vposled uložila ve formě nám známých moří a ostatních vodstev a ve formě zamrzlých ledových mas Arktidy, Antarktidy a ledovců, ale navíc i v zemském nitru v podobě podzemních vod a též v podobě »vázané vody« v horninových vrstvách.

To je vlastně to, co chci pro jednu vysvětlit ke všem těm otázkám, které se objevují stále znovu a znovu a na jejichž zodpovídání nemám čas, protože musím dělat důležitější věci a myslím si, že zodpovídat takovéto otázky vlastně není důležité, právě jako není důležité uvádět na pravou míru chybné teorie zabeđených a namyšlených vědců, kteří věří, že spolkli všechnu moudrost světa, a navíc chtějí beztak všechno vědět lépe, než jak to odpovídá samotné pravdě. V tomto smyslu jsem každopádně mnohé z nich poznal a byli mezi nimi pouze nemnozí, kteří se neoddávali tomuto velikášství a kteří mne rovněž akceptovali, ačkoliv nemám žádný doktorský titul. Žel ale v lidu existují i rozumbradové, kteří negují vše, co je vysvětlováno, a někdy i dosti fanaticky, poněvadž chtějí mít jednoduše pravdu a nechtějí připustit faktické skutečnosti.

Bermunda Tak tomu žel je, a u nás, na planetě Erra, se toto naštěstí neobjevuje, jelikož našim populacím chování tohoto druhu není vlastní, stejně jako jim není vlastní mnoho dalších věcí, jimiž je obtěžkána většina lidí této Země, pokud jde o věci zlé, chybné, nebezpečné, ba z lidského pohledu zruďné. Žel jsou tyto věci na Zemi, s velmi nemnohými výjimkami, vlastní např. státním vedoucím, kteří záluďně s pomocí lži a podvodů vyvíjejí své tajné a kriminální snahy a většinou svých zákeřných cílů i dosahují. Podívejme se kupř. na válku na tu Blízkém východě, která je v tomto smyslu zarputile udržována v chodu Netanjahuem, jenž jedná ze slepé nenávisti proti Palestincům. Tento muž nechává s pomocí lži a podvodných tvrzení vést svoji nenávistnou válku, přičemž průhledně předstírá, že všechny ty vraždy a destrukce nechává provádět kvůli osvobození rukojmích, zatímco mu jsou ale rukojmí naprosto

lhostejní a ukradení. Jeho lživá tvrzení se zakládají fakticky jen na zločinných přáních – což jsem v něm jednoznačně vyzkoumala –, která představují skutečný důvod jeho štvavých válečných akcí a jsou zaměřena na to, aby mohl uspokojit své záštiplné bludy spácháním genocidy, tedy dosažením totálního a úplného vyhlazení Palestinců. Proti tomu žel nelze nic podniknout, neboť víra lidu v Netanjahuovy lži je silnější než pravda.

Billy Žel je tomu ale tak a nelze to změnit, neboť nezačnou-li lidé s tím, aby se sami učili, sami činili svá rozhodnutí a sami jednali, a budou-li místo toho jednoduše věřit, tak bude situace právě naprosto beznadějná, jak říkáme. Ke správnému a samostatnému myšlení, rozhodování a jednání nemůže být žádný člověk nucen, a to ani tehdy, když dělá vynuceně to, co je mu s pomocí nejhorších výhrůžek přikazováno, načež se psovsky a poslušně podvoluje a činí to, co je mu nuceně diktováno, a úslužně to vše provádí ze strachu z trestu.

Toto platí i ve vztahu k vojsku a válce, kdy jsou lidé nuceni vraždit, a sice ať už chtějí nebo nechtějí, neboť vládnoucí činitelé jim jednoduše nátlakem shora rozkážou vykonávat vojenskou službu, jít do války a následně i zabíjet, vraždit a bořit. Ale správně by tomu muselo být vskutku tak, aby si původci válek atd. museli sami tyto války »vyžrat«, a to v tom smyslu, že by protivníci, kteří osnují veškerou nenávist, nepokoje, rozepře a nepřátelství, museli proti sobě osobně a naprosto sami stanout na frontě tváří v tvář a museli by spolu vše vybojovat. A když si tihle vládnoucí idioti chtějí rozbít hlavy, tak je to jen a jen jejich věc, a nikoli věc lidu, který by fakticky musel vše uspořádat tak, aby bylo tímto způsobem vše ukončeno a uvedeno do pořádku, aniž by mohla vzejít válka. Pak by totiž ani nebyla stavěna armáda, jež by po dlouhá léta vedla válku, vraždila, ničila, likvidovala, znásilňovala a přinášela národům nouzi, bídu a trápení. Také daňové prostředky ve výši nesčetných miliard, které jsou nesmyslně vyhazovány na všechny armády a jejich zbraně, by mohly být použity na dobré účely. A vládnoucí kvůli své společenské prestiži vyhazují rovněž milióny a miliardy do ciziny – na náklady daňových poplatníků –, a sice údajně ve smyslu rozvojové pomoci atd., na níž si všichni vládnoucí cizích zemí mastí kapsy. Všechny tyto peníze by byly potřebné ve vlastní zemi, aby mohl žít vlastní lid v blahobytu, místo aby byl vydáván všanc chudobě, nebo bylo nemilosrdně dopuštěno, aby pošel.

Enjana Vyslovuješ otevřeně to, co si o tom myslíme i my Plejaren, přičemž nechápeme, proč držitelé státní moci a jejich přítakávači z části národů jednají takto nezodpovědně.

Florena Žel je tomu zde u pozemšťanů skutečně tak, jak jsem porůznu zjišťovala a rozpoznávala, když jsem prováděla dotyčná pozorování.

Bermunda Je tomu skutečně tak, a já vím, o čem v tomto ohledu mluvím, neboť musím oznámit tatáž zjištění.

Billy Pak uvažujeme obdobně.

Bermunda Ano, tak to lze říci. Ale chci povědět, že je mi známo, že tě Sfath vyučoval o velmi četných věcech, které nejsou vyučovány v žádné škole na Zemi a které budou pro pozemšťany ještě velmi dlouho zůstávat tajemstvím, avšak o těch hovořit nemáš. Sfath byl velmi mnohostranný a je nám, obyvatelům Erra – stejně jako v oblasti celé naší Federace –, velmi dobře znám jako vysoce ceněný vědec a výzkumník Země, jakož i celé soustavy SOL. A rovněž víme, že i tebe obsáhle vyučoval v četných vědomostech a že tě vedl mnohými dobami, jež nám žel zůstane zapovězeno vyzkoumat. Ale chci se tě ještě zeptat, co znamená »enfant terrible«? Neboť toto slovo mi není známo.

Enjana I mne toto slovo zaráží.

Florena I mně je zcela neznámé.

Billy »Enfant terrible« není jedno slovo, ale jsou to slova dvě, a navíc nejsou německá, nýbrž francouzská, v době mého mládí byla mezi námi, německými Švýcary, normálně používána. Znamenají

zhruba »děsné dítě«, tomu jsem se učil již u Sfath, když jsme spolu během světové války viděli ty hrůzy, které v koncentračních táborech páchali nacističtí pochopové. On to pak častokrát nazýval slovy »enfant terrible«. Toto slovní spojení se ale rovněž chápe i jako »zlá černá ovce« nebo »zpustlá drzá mrcha«, anebo »zlý čert« a »zpropadený harant« ve smyslu zpustlého smýšlení.

Enjana Tvé vysvětlení vše jasně ozřejmuje.

Billy Nyní tady mám něco, co považuji za nanejvýš důležité a co má být zmíněno, aby se zjednálo do jisté míry jasno. Vinou vadných fantazijních nauk chápe žel tuto věc každý člověk zpravidla chybně a tedy podle toho, jak na základě svého věřícího smýšlení myslí, avšak ve skutečnosti je pravda poněkud jiná, než jak se lidé domnívají a jak ji vadně chápou. Jedná se totiž o to, kdy forma životní energie Tvoření (která se od nepaměti nazývá mylně »formou ducha«) opětovně ožíví novou osobnost, když po zesnutí, resp. smrti člověka, a po svém pobytu v rovině Tvořivé energie, která jí odpovídá, opět ožíví novou osobnost. To ovšem neodpovídá inkarnaci, jak se mylně tvrdí, neboť lidé se na základě bujné fantazie chybně domnívají a bludoučně a sektářsky tvrdí, že zemřelý člověk se dříve či později znovuzrodí, a že se tedy inkarnuje, resp. že opět proběhne vtělení, znovuztěsnění, a tedy opětovné zlidštění v tom smyslu, že se znovu narodí tentýž člověk. To ovšem neodpovídá pravdě, neboť zemřelo-li lidské tělo, a je-li tedy mrtvé, tak jej nelze nikdy znovu oživit. Lidské tělo, o němž druzí pouze věří, že je mrtvé, může být znovu oživeno, pokud je v něm jaksi ve skrytu skutečně ještě přítomen život. Je-li však fakticky mrtvé, resp. zemřelé, tak z něj forma životní energie Tvoření (mylně nazývaná »duch«) automaticky a okamžitě uniká. Tato energie – která má celkově naprosto ryze Tvořivý původ – neuniká však do »onoho světa«, jež si lidé vymysleli a vyfantazirovali, nýbrž do oné roviny Tvořivé energie, která je pro ni po všechny časy přítomná a v níž se po smrti lidského těla učí a prodlévá tak dlouho, než zpracuje beze zbytku všechny informace a zformuje je v pravé vědění, což tedy činí během doby, v níž prodlévá v této rovině. Jedná se tedy o úhrn všech informací, jež do sebe coby životní energie Tvoření pojímala během životní doby osobnosti, v níž setrvala. Nyní budiž řečeno, že vstup do nové osobnosti, její oživení, a tím pádem i utvoření vědomí, probíhá po kratší či delší době, a sice podle převládající posloupnosti, a proto se zcela normálně stává, že vstup formy životní energie Tvoření do nové osobnosti – existují přece naprosto přirozeně i změny a takzvané »výjimky« – proběhne tehdy, když tato forma opět »uzraje« a bude »na řadě«. To znamená, že doba, po níž forma životní energie Tvoření může oživit novou osobnost, trvá tím déle, čím více existuje lidí a čím více jich umřelo, v důsledku čehož se dotyčná forma Tvořivé energie »staví do řady«, aby pak opět oživila novou osobnost. Oživení nové osobnosti následuje u člověka v zásadě 21. dne po zplození nového života, když se v mateřském lůně vyvíjí nový plod. K tomu nyní Achim Wolf píše následující, poté co bylo to vše lépe vysvětleno, jelikož patřičné otázky zákonitě vedly k tomu, že se o tomto tématu hovořilo důkladněji a podrobněji a že bylo vše blíže vysvětleno:

Dopis od A. W.: *Nyní vše chápu mnohem lépe: – Na jednu stranu se vlivem přelidnění prodlužuje doba prodlévání formy Tvořivé energie v »oblasti onoho světa«, jelikož »čekací fronta« je mnohonásobně delší, než by byla při normálním počtu populace, který by na Zemi obnášel cca 500 miliónů lidí. Při 18násobném přelidnění by byl tedy například místo činitele 1,5 dán činitel 27. – Na straně druhé se toho lidí v důsledku účinků přelidnění učí méně, než by bylo možné, resp. správné, takže je doba, během níž blok celkového vědomí a forma Tvořivé energie zpracovávají na onom světě dotyčné informace, patřičně kratší, protože je dáno méně látky, resp. vědění ke zpracování. – V důsledku toho se vlivem dlouhé doby prodlévání na onom světě a vlivem malého evolučního pokroku rodí osobnosti, jež vývoji, který mezitím proběhl, nedokážou čelit, jelikož jsou to takřikajíc »nehotové« osobnosti v tom smyslu, že jsou ve svém celkovém vývoji takřikajíc »zaostalé«, takže se v aktuální době od okamžiku svého narození dokážou jen obtížně vyznat, nebo to dokonce nedokážou vůbec, protože pozbyly potřebné návaznosti. Když tuto situaci porovnáme s žákem, tak by to vypadalo přibližně tak, jako kdyby žák základní školy po skončení 4. třídy po letní pauze nenastoupil do 5. třídy, ale jeho letní prázdniny by místo 6 týdnů náhle trvaly 5 let a on by*

pak nastoupil do 10. třídy, v níž by jednoduše nebyl schopen držet krok, poněvadž by mu chyběly vědomosti a poněvadž promeškal 5 let vývoje, resp. učebního procesu. – Bylo by možné to takto shrnout?

*Salome a posílám milé pozdravy
Achim*

Billy Ano, Achime, tak to lze přibližně vyjádřit. Pak tady mám následující věc, kterou Achim napsal ohledně papeže. Řekl zhruba toto:

»Hlava katolické církve se řadí do dlouhé řady nemyslicích, kteří závratné přelidnění planety nedokážou rozpoznat jako pravdivou základní příčinu klimatické katastrofy a všech destrukcí životního prostředí. Tato hrubě pitomá pomatenost ve věci rozmnožování, která vedla do roku 2024 k takovému nárůstu přelidnění na planetě Zemi, který převýšil ideální počet populace, tedy 529 miliónů lidí, již 18násobně, se zakládá z velké části na známé, zločinecky sektářské doktríně církve ve věci rozmnožování: »Budte plodní a množte se!« Jelikož převážná většina pozemšťanů trpí náboženskými bludy, není jí žel vlastní rozumné a logické myšlení, což dokazuje její vytrvalé odmítání, resp. neschopnost vnímat fakta skutečnosti v otázce přelidnění a dospívat na jejich základě k logickým závěrům, jež by vedly k okamžitému zastavení porodnosti a jejím následujícím regulacím.«

Achim Wolf, Německo

Dále píše Achim následující:

Země se stává močálem

Achim Wolf

Při 887. kontaktu ze středy, 8. května 2024, se Billy věnoval otázce jedné ženy, která mu zavolala a tázala se na stále se zhoršující záplavy, jež povedou ke zbažinatění všech zemí světa. Následující článek z Bulletinu FIGU č. 81 ze září 2013 má čtenářkám a čtenářům uvést na paměť, že se tyto předpovědi z 80. let nyní stále dramatičtěji naplňují. Pozemské lidstvo by mělo konečně slyšet na slova a výstrahy »Billyho« Eduarda Alberta Meiera a jeho přátel z Plejaren a mělo by působit proti tomuto vývoji pomocí okamžitého zastavení a následných regulací porodnosti.

»Stoleté záplavy« se stávají součástí všedního dne

Pod pojmem »stoletá povodeň« nebo »stoletá záplava« se podle definice chápe taková výška hladiny nebo takové odtokové množství vodního toku, jež jsou ve statistickém průměru dosaženy nebo překročeny jednou za 100 let. Tváří tvář povodňovým katastrofám z let 1997, 2002 a nedávno i v červnu 2013 na řekách Labi a Odře působí tento pojem již jako překonaný, ne-li dokonce směšně. Záplavové a povodňové katastrofy se budou patrně navracet ve stále kratších časových odstupech. Na základě vědeckých šetření, jež se zabývala budoucím vývojem srážek v Evropě, povede oteplování atmosféry, které je spojeno s nárůstem koncentrace skleníkových plynů, ke zvyšování obsahu vlhkosti v atmosféře. Podle Clausiovy–Clapeyronovy rovnice by tak zvýšení teploty o 1°K (kelvina) vedlo k cca 7% nárůstu vodní páry v atmosféře. To je dále spouštěčem silných srážkových událostí a jejich zvyšující se hojnosti a intenzity. Z toho důvodu se bude ve všech evropských regionech navyšovat častost a intenzita silných až extrémních srážkových událostí, a to jak v létě, tak v zimě. Zcela obzvláště to platí pro severní Evropu. Tyto trendy jsou významné jak v oblasti středních, tak v oblasti extrémních srážek. Trend ve srážkové charakteristice, že ubývá středních a přibývá extrémních srážek, má četné důsledky. Půda nedokáže intenzivnější srážky dostatečně pohlcovat, což vede na jednu stranu k deficitnímu průsaku

do podzemních vod, a tím pádem k deficitnímu zásobení vodou ve velkých regionech, a na stranu druhou ke zvýšeným odtokovým vrcholům v kanalizacích a řekách. Tyto události jsou podporovány tím, že na velkých plochách v oblastech s vysokou hustotou obyvatel se zabetonovávají půdy a že jsou vyrovnávány potoky i řeky k získávání země. Proto by kapacity současných vodovodných systémů mohly být brzy vyčerpány a nemnohé extrémní či čtenější po sobě následující nezcela intenzivní srážkové příhody by pak mohly vést k čtenějším záplavám, jež by – stejně jako při povodních v červnu 2013 – mohly dosáhnout rozměru katastrof na Odře (1997) a Labi (2002), nebo tento rozměr dokonce i přesáhnout. Ani úbytek sněhových kvant by nezůstal bez následků pro zásobování vodou, např. v alpských zemích, a tak je v současnosti cca 50 % globálních srážkových odtoků ukládán v přehradních nádržích.

Tím se opět, se smutnou přesností, naplňuje jedna předpověď od Billyho z 50. i pozdějších let 20. století, stejně jako předpovědi jeho mimozemských kontaktních osob Semjase a Ptaah z let 1980 a 2006. Žel nelze vycházet z toho, že lidé nyní zmoudřejí, neboť budou spíše ledabyly působit jako dosud. A tak budou i nadále vehementně odmítat svoji odpovědnost za vznik příčin vedoucích ke změně klimatu, anebo budou tuto odpovědnost raději připisovat přírodě obecně, neexistující náhodě nebo imaginárnímu Bohu atd.

Billy napsal v Bulletinu č. 78 ze září 2012:

»Úřady a vlády ještě dlouhou dobu nebudou oficiálně, pomocí patřičně účinných opatření, zastavovat přelidnění, neboť stále ještě postrádají rozum a odpovědnost, právě jako i poznání toho, že vinou již existujícího a dále narůstajícího přelidnění jsou pozemské lidstvo, planeta, klima, zvířectvo a rostlinstvo nezadržitelně vedeny do obrovské katastrofy. Tato výpověď nepředstavuje prosté proroctví, nýbrž kombinaci proroctví a předpovědi.«

(Pozor: »Předpovědi a proroctví z let 1951 a 1958« od »Billyho« Eduarda Alberta Meiera jsou u spolku FIGU Švýcarsko dostupné gratis/zdarma. Mohou být zaslány i ve svazku k šíření.) (Pozn. FIGU SG ČR: Brožura ke stažení v pdf zde.)

Také při kontaktních rozhovorech mezi Billym a Plejaren se častokrát hovořilo o tom, co bude po stránce přírodních katastrof a klimatické změny přinášet budoucnost, a sice vlivem zvrhlých destrukcí přírody ze strany pozemského lidstva, které je páchá kvůli svému zuřícímu přelidnění.

Výňatek ze 131. oficiálního kontaktního rozhovoru z neděle, 15. června 1980

Semjase Přibližně tak vypadá pořadí oněch faktorů, ano. Ale ať už je jakékoliv, tak dnes platí faktum, že vinou celého pozemského lidstva se budou velké pevninské oblasti pomalu, ale jistě proměňovat ve vodu zamořené bláto a močál, v němž budou vládnout nákazy a smrt.

Billy Myslíš kvůli deštům?

Semjase Nikoli jen kvůli tomuto dešti, ne, ale proto, že pozemšťané zničili přirozené klima a že je Země již po desetiletí přesycována dešti, což se bude ale v nadcházející době dít ještě horší měrou.

Billy Myslíš, že se Země utopí ve vodě nebo v dešti?

Semjase Zhruba toto se stane, vinou samotných pozemšťanů.

Billy A dělat se proti tomu nic nedá, já vím, neboť lidé tohoto světa se ani nenechají poučit, ani se nechtějí změnit.

Semjase To souhlasí.

Povodeň v jižním Dolním Sasku v červenci 2017, 23.11

Billy A proto nesou takřkajíc i nyní spoluvinu za to, že prší do té míry, že by si jeden mohl myslet, že přichází potopa.

Semjase I to souhlasí.

Výňatek z 434. oficiálního kontaktního rozhovoru ze soboty, 9. září 2006

Billy To ovšem asi bude ještě nějaký ten čas trvat, a sice i poté, co tvá varování rozšíříme do celého světa. Na jednu stranu jsou naši vědci pořádně omezení a na stranu druhou za vším vězí tak výnosná komerce, že tu věc půjde jen stěží zastavit. Zastavit ale nelze ani mnoho dalších věcí, jako např. oteplování klimatu, ničení životního prostředí a přelidnění, kvůli nimž v přírodě probíhají obrovské změny. Kácení deštných pralesů, zastavování země a zabetonovávání a asfaltování velkých ploch rovněž přispívají k razantně postupující změně klimatu, jakož i velké dešťové srážky z ní plynoucí, o čemž již Semjase na konci 70. let řekla, že se Evropa pomalu stává močálem.

Ptaah To je žel nevyhnutelná skutečnost, neboť pozemšťané neslyšeli na varování a neslyší na ně ani nadále. Další klimatické změny nevznikají jen znečištěním životního prostředí, nýbrž plynou také z nezodpovědných změn na zemském povrchu a z drancování přírodních zdrojů, a jak jsi uvedl, rovněž i z kácení deštných pralesů a z betonování a zastavování půdy, obzvláště pak ploch zeleně. A ohledně toho, že se z Evropy stává močál, je třeba říci, že tento problém neobyčejně velkých a silných dešťových srážek vytváří nové faktory změny klimatu, neboť se kvůli němu drasticky mění teploty. Mění se tak celá příroda, a sice nejenom vegetace, nýbrž i svět a fyzické vlastnosti atd. zvířeny a člověka. Střídají se extrémní sněhové bouře a krupobití s obdobími extrémního horka a sucha, což má dopad také na ledovce, které tají, stejně jako na Arktidu a Antarktidu, které tají rovněž.

Stále větší lijáky vyvolávají stále více murových proudů¹, sesuvů půdy, skal a kopců, přičemž důležitou roli hraje také tání permafrostu, který drží masy hornin pohromadě. Oteplováním zemského klimatu tak stoupají i vody moří, což bude mít za následek, že budou nezadržitelně zaplavována města, vesnice a obydlená území, které se stanou pro pozemšťany neobyvatelnými. Obyvatelných ploch tak bude stále méně a budou menší, což znamená, že se bude životní prostor pro pozemšťany stále více smršťovat a umenšovat, a sice v poměru ke stále rostoucímu přelidnění. Tím je již předurčena katastrofa pro celé lidstvo, kterou lze ještě zastavit v těch nejhorších podobách formou rigorózní kontroly porodnosti, resp. celosvětovým, kontrolovaným a etapovitým zastavením porodnosti určitého druhu a v dlouhodobém sledu. Co ovšem pozemšťané v přírodě a ohledně klimatu svým přelidněním a jeho katastrofickými následky již zničili, to žel již nelze vrátit zpátky, a proto budou přírodní katastrofy všeho druhu v nadcházejících dobách stále více přibývat a získávat na intenzitě a stanou se »normálními«.

Závěrem ještě uvádím jedno otevřené slovo z 849. kontaktu z 12. června 2023 ohledně JEDINÉ ÚČINNÝCH opatření proti ničení planety Země

Billy Pak tedy ne, a tudíž mám jednu meziotázku nebo mezivěc: Co si myslíš o těch machinacích vlád, které teď z hlediska všeho rozumu nepřístojně, zcela pomateně a očividně v důsledku demonstrací ochránců životního prostředí blázní a chtějí všechno ohledně dopravních prostředků, topení a elektricity atd. převrátit na ruby? Přijímají tedy potřeštěná a zmatená usnesení a nařizují opatření, která přinášejí více škody než užítu, a sice zvláště tady v Evropě.

Quetzal To je holá hloupost, neboť tím nebude ukončen problém plošně zuřícího ničení planety, všech ekosystémů, veškeré přírody, její zvířecí a rostlinné říše a také atmosféry. Pouze radikální umenšení obrovských zástupů pozemského lidstva, a sice celosvětově, bez podmínek a vytáček a pod jednu miliardu lidí, může ukončit všechny destrukce a přinést budoucnost. V tomto ohledu by všechna vedení všech států musela přijmout důležité, striktní usnesení a nařídit jeho provádění, neboť už jen toto opatření může přinést budoucnost z hlediska další existence lidstva tohoto světa. A pouze tak lze odvrátit a ukončit i tu hrozící pohromu, která se rozbíhá vlivem umělé inteligence, jejíž vývoj již pokročil mnohem dále, než jak jsou informovány pozemské národy, jimž hrozí nebezpečí, že v budoucnu ...

Achim Wolf, Německo

Billy Od té doby, kdy se o tom poprvé hovořilo, nebylo ovšem do dnešního dne podniknuto nic pro to, aby se proti těm hrozícím škodám působilo. Dr ..., který byl v Německu ... vládním úředníkem a který pravidelně dostával od Guida poštou kontaktní zprávy, ke mně přece nejprve třikrát přišel a poté chodil i pravidelně ke Guidovi, u nějž pokaždé trávil 4, ba až 5 hodin. Ten se častokrát pokoušel v německé vládě pozvednout hlas a tamním dutohlavcům objasnit, že by bylo nutné toho pro budoucnost hodně učinit, aby se zabránilo všem těm pohromám, které mají v Německu v budoucnu nastat vlivem obrovských bouří, nečasů a záplav; a tyto záplavové pohromy se nyní i reálně a skutečně v Německu odehrávají, v důsledku čehož v něm vznikají bažiny. Ale pokaždé, když sem přišel, si stěžoval na to, že nikde nenalézá sluchu a že mluví jako do dubu. Bývalo by se mohlo učinit mnoho užitečných věcí a mohlo by se předejít četným škodám a útrapám atd., kdyby vládnoucí slyšeli na to, co jim pan ... přesně vysvětloval. Co se ale tehdy v Německu neudělalo, to nedělají ani jiné vlády po celém světě, jelikož ty jsou rovněž, měrou nejvyšší, tvrdošíjně, všechno vědí lépe a popřávají si báječného života na náklady národů, které přece tyhle hlupáky a hlupačky udržují při životě vysokými mzdami. Těm všem je přece lhostejné, co bude do budoucna zasahovat svět, a to nejen v podobě nečasů a bouří, které budou nadále v míře větší a stále

1 **Mura** nebo též blokovobahenní proud je katastroficky rychlý svahový proud tekoucí hmoty, tvořený jemnozrnným materiálem přesyceným vodou, s úlomky až bloky skalních hornin. Rychlost takového proudu se pohybuje v širokém rozpětí od jednotek km/h po více než 100 km/h; pozn. překl.

větší přinášet pohromy a neštěstí, ale také v podobě vznikajících politických událostí, jež se budou naprosto vymykat kontrole. A k tomu budou přistupovat i následky, jež se budou odvíjet z nespokojenosti populací a z krajně negativní proměny postojů, chování a jednání lidí, jakož i z nanejvýš negativní proměny techniky, a to rovněž i ve vztahu k důsledkům umělé inteligence; avšak budou k tomu přistupovat i následky ničení Země, jejích ekosystémů, přírody, zvířectva, rostlinstva, atmosféry a klimatu.

Bermunda Tu věc s tím státníkem z Německa nám vyprávěl Ptaah, protože se o něj zajímal, nicméně mu nemohl pomoci. A víme rovněž, že jsi byl vždy napadán. Ptaah nám vyprávěl i toto všechno a mnoho dalších věcí, včetně toho, že na tebe bylo střeleno a že byl této události vystaven i Silvano.

Billy Tak tomu žel bylo a je, ale nelze proti tomu nic udělat, neboť ve skrytu smýšlení lidí číhá ustavičně pomsta a odplata vůči úplně všemu, co se jim nehodí do krámu. Pokud tedy někdo myslí jinak, než jak se těmto lidem hodí, tak se ze svého chybného smýšlení a rychle vyvstávající zášti ihned chápou zbraní a pokoušejí se pomocí vraždění a zabíjení to, co se jim nezamlouvá, soudit dle svých vlastních pravidel. Vždyť toto se opět stalo ve věci zřícení té perské vládní helikoptéry, po jejímž pádu přišel spolu se všemi ostatními pasažéry o život prezident Ebráhím Raísí a také ministr zahraničí Hosejn Amírabdolláhján ze státu Írán – tento stát znám přece ještě jako Persii a potom právě jako Írán, kde jsem se v Teheránu ještě seznámil s Muhammadem Rezá Šáhem Pahlavím, když jsem šel jednou na švýcarský konzulát. Celkem přišlo po tom zřícení o život devět osob, jak uvedla v pondělí ve známost státní televize. A jak vím, tak k tomu došlo poblíž hranice s Ázerbájdžánem, přičemž ta stará americká helikoptéra náhle selhala a zřítíla se kvůli manipulaci řízení, jak vím. Tato manipulace ..., o čemž se samozřejmě mlčí a vše se popírá. Nadešla ale doba, v níž budou politici, policisté a příslušníci dalších bezpečnostních orgánů po celém světě stále častěji fyzicky napadáni, ba dokonce zabíjeni a vražděni při zákeřných atentátech, jako se to stalo právě v případě té helikoptéry kvůli manipulaci řízení, o čemž jsem právě hovořil. Jak je to od nepaměti běžné, přichází nepřítel stále zevnitř, a to zvláště k těm, kteří otevřeně, ve skrytu či tajně vykonávají moc, jsou diktátorskí, nebo uplatňují jiné mocenské manýry. Často dotyční jednájí tímto způsobem, aniž by si toho sami všímali, jelikož se cítí být povzneseni nad to, aby sami přemýšleli o tom, jak se chovají, a tudíž ani neregistrují, co vlastně dělají a jaké chybné chování projevují. Rádi se sami poslouchají a nevšímají si toho, že jejich řeči jsou chorobné a ničím více než blábolením, přičemž věří, že vše, o čem žvaní, je řádné, správné a důležité, a proto nevidí, že v posluchačích nebo v těch, které zasypávají svými projevy, vzbuzují nudu, nepozornost, nevoli a nepřátelství. Ve svém skrytém nebo tajně vědomém mocenském počínání si nevšímají toho, že všechny jejich způsoby chování jsou od podstaty chybné. A toto počínání a chování se objevuje jak u politiků, tak u soukromých společenství, spolků a náboženských sdružení po celém světě. Každé vedení nebo vadné vedení plodí ve vlastních řadách ve skrytu stále nepokoj a tajné nepřátelství, které náhle udeří směrem ven a způsobí neštěstí a pohromu. Začasté je tím dokonce vyvolána válka, nebo krvavá revoluce, přičemž nakonec všechny ty rozbroje trvají vždy po celá léta, načež možná přijde »ceasefire«, resp. klid zbraní a následně možná po letech jedna strana zvítězí nad druhou. Tomu se potom zkrátka a jednoduše říká »mír«, ale ten nemůže být klamavější, neboť »mír« po válce nebo po revoluci není nikdy pravým mírem. To, co se po válce a revoluci atd. jmenuje, představuje vpravdě jen podrobení a nepřátelství, a tedy pravý opak toho, co tvrdí např. politici.

Bermunda Co se týče pozadí zřícení té helikoptéry, tak to ale nemáš říkat. Co ale dále otevřenými slovy podotýkáš, tak to není pouze řeč, nýbrž působné a fakticky pravé vysvětlení toho, proč jsou zevnitř vyvíjeny tajné útočnosti proti prakticky každé vůdčí osobě, která vědomě nebo tajně, ve skrytu či prostě hloupě, aniž by si jasně uvědomovala své vlastní chování, vykonává moc.

Billy To o těch zločineckých intrikách říkám přece jen tobě. Jinak v dotyčné pasáži napíšu své trojtečky. Ale dobrá, k tomu, o čem jsme hovořili předtím, musím ještě povědět, že budou-li proti mé osobě mířeny zlé útoky, tak je potom jednoduše všechny snesu, jako jsem to dělal již od doby svého mládí, což ale žel vedlo k tomu, že mne chtěli v Bülachu hrubě odrovnat příslušníci sekty ..., a dokonce i úřady a policie v širokém okruhu, stejně jako různé instituce, a zlovolně mne obviňovali z nepravd. Byl dokonce vícekrát spáchán pokus o to mě sprovodit ze světa, dokonce i když jsem byl na cestách v cizině, což se stalo i v Hinwilu a vícekrát i kolem Střediska, kdy byl několikrát ohrožen na životě i Silvano a jednou i Engelbert. Se Silvanem se dokonce jednou stalo, že když jsme jeli autem do Salandu, tak na nás bylo stříleno a kulka se odrazila od čelního skla. Střelce se nám žel nepodařilo dopadnout, ačkoliv jsme se za ním hnali, neboť ten chlápek s puškou byl rychlejší než my, protože jsme museli nejdřív zaparkovat auto a teprve potom jsme za ním mohli vyběhnout, ale on už byl příliš daleko pryč. Silvano trval na tom, abychom zašli na policii, což jsme pak i udělali, ale policisté se nám jen vysmáli a tvrdili, že čelní sklo zasáhl jen kámen od kolem jedoucího nákladáku. A to tvrdili přesto, že ani za námi ani před námi vůbec žádné auto nejelo a byli jsme na silnici sami, a navíc jsme střelce s jeho puškou viděli a pronásledovali jsme jej. A tak si policisté ani nedali práci s tím, aby sepsali protokol.

Inu, já nemohu nikomu vtlouci do hlavy rozum, pokud se sám nepoučí o tom, co je dobré a správné. Nemám a nenalézám kvůli tomu ale ani důvod kohokoliv hanět nebo nenávidět. Pro mě jsou lidé jednoduše lidmi, a pokud považují za nutné mne osočovat či znevažovat, anebo mi ubližovat, pak je to jejich vlastní konání, které nemohu změnit. Každý se musí vypořádat sám se sebou a vědět, co je právné a bezprávné, a tudíž podle toho musí i sám jednat. A pokud jde o to někomu poradit, tak to udělám rád, jsem-li toho schopen, ale nemohu nikomu poručit, co musí dělat. Mně je jedno, co si člověk myslí a čemu věří, jakého imaginárního Boha uctívá a vzývá, jaké světce velebí nebo jim jinak holduje, neboť pro mě jsou lidé jednoduše lidmi a zůstávají jimi, a to právě i tehdy, když dělají chybné věci. A tak u nich mohu akceptovat to řádné a správné a odmítat to nesprávné, a ze správného úhlu pohledu nemá nikdo bezchybné myšlení, jednání a chování, tedy ani já, a proto mi nepřísluší lidi odsuzovat, a to ani tehdy, když u některých rozpoznám to zlé a chybné a říkám kvůli tomu hlasitě pravdu. I tehdy, když ty či ony nazvu idioty, tak pranýřuji pouze jejich nerozvážnost, jejich chybné myšlení, chování a jednání, však jsem vždy dalek toho, abych je napadal a znevažoval jako lidské bytosti nebo jim nějak ubližoval kvůli jejich víře v Boha či svaté atd. nebo kvůli jejich světské věřičnosti.

Co se týče toho, co zmiňuje Achim ohledně umělé inteligence, tak nadcházející katastrofě, která z ní vyplyne, patrně nepůjde zabránit, neboť se z toho již odvinuly zlé věci. Záležitost tedy není skončena tím, že byly umělým psům nainstalovány na hlavu střelné zbraně, neboť se rovněž odehrává i to, že jsou do té míry falšované hlasy lidí, že již nelze rozlišit, zda jsou tvořeny uměle nebo skutečně patří dotýčným lidem.

V tomto smyslu jsou také již falšované zpívané hlasy zpěvaček a zpěváků a následně budou také tvořeny záznamy »důkazních hlasů« jakožto falešné důkazní prostředky, jakož ale i ...

Bermunda To ale vysvětlovat nemáš, neboť ... Že ale myslíš a chováš se tak, jak jsi řekl, to my víme, stejně jaké víme i to, že kdybys myslel a jednal jinak, tak bys nemohl dělat svoji práci.

Florena To víme my všichni, ale nyní musíme s Enjana odejít, neboť nás volá naše povinnost. Musíme sice ještě probrat některé věci, jež souvisejí s tím, o čem jsme hovořili úvodem, ale to nyní kvůli pokročilému času již nebudeme moci učinit. Zítra sem všechny ještě jednou přijdeme a vše znovu důkladně prohovoříme, neboť já jsem mezitím ještě pomýšlela na některé věci, které jsou mi nyní poněkud nejasné a které bychom zřejmě měli ještě podrobněji probrat. Co si myslíte o mé žádosti?

Bermunda Přirozeně, pokud si myslíš, že je to nutné, tak budiž.

Enjana O tom není pochyb, a tak můžeme jít, Florena. Na shledanou, milý příteli.

Florena Pak tedy zítra na viděnou, milý otcovský příteli.

Billy Na shledanou vám všem. Pak tedy zítra na viděnou, ale počkej – co chci nyní ještě povědět, je to, že Mezinárodní soudní dvůr usiluje o to, aby vystavil zatykač na toho masového vraha Netanjahu a rovněž i na některé vůdce Hamásu. To se nyní nehodí do krámu různým vládnoucím, kteří tyto masové vrahy nezodpovědně brání, jako to dělá kupř. ten senilní prezident USA Biden, vedle jiných, kteří neodpovědně přihlížejí tomu, jak v Palestině izraelská armáda pod velením toho masového vraha vraždí, znásilňuje a boří. Otázka, jak se vůči tomu bude chovat Švýcarsko, bude jistě spojena s rozpory, neboť mnoho Netanjahuových příznivců tohoto muže podporuje, stejně jako lidé podporují Zelenského, jemuž má být pomoheno tím, že jsou pumpovány peníze na Ukrajinu a Švýcarsko má odejmout uprchlíkům z Ukrajiny uprchlický status, aby se vrátili zpět na Ukrajinu a podíleli se tam na válce jako potrava pro děla. Tu si člověk opět klade otázku: »Kdepak zůstala ta švýcarská neutralita?« Na stranu druhou si ale člověk klade i otázku, do jaké míry si všichni ti idioti, kteří dodávají zbraně a kteří reagují na Zelenského žebrání v tomto ohledu – stejně jako ty části národů, které to schvalují – vůbec uvědomují, že se proviňují přinejmenším jako spolupachatelé nepřímé vraždy? To platí pro každého takového vládnoucího, který nechává dodávat zbraně, a právě tak pro každou občanku a každého občana, kteří tyto zbraňové dodávky schvalují a podporují. Ti všichni do jednoho se proviňují napomáháním k hromadné vraždě.

Ale podívej se semhle na tohle všechno, co stojí v tomto e-mailu; k tomu jsem již vše předem napsal jako odpověď, neboť ty události, o něž jde v této obdržené zprávě, proběhly již před dlouhou dobou a jsou mi více než jen dobře známy. Eva a já jsme o Veře Brühneové hovořili teprve před několika málo týdny, když o ní bylo něco psáno v jednom časopise. V tomto e-mailu ale stojí něco o Rosemarii Nitribittové. Co k tomu ale píše paní ... ohledně toho, že o tom něco vím, protože ona se od ... .. dozvěděla, že o tom eventuálně budu vědět více, jelikož jsem přece jednou vůči ... naznačoval, že se nepátrá po těch dvou vražích, protože by bylo »horké železko« je odhalit, jelikož ...

To vše se ale odehrálo před dosti dlouhou dobou, a pokládám za příliš náročné to předčítat. Až si ale přečteš tuto první část, tak k tomu chci zaujmout stanovisko. Podívej se a přečti si tedy sama, co se tu říká a co bylo patrně vyňato z nějakých novin či podobně:

Vážený pane Billy,

promiňte prosím, ale já ...

Rosemarie Nitribittová

Maria Rosalia Auguste »Rosemarie« Nitribittová (nar. 1. února 1933 v Düsseldorfu; zem. patrně 29. října 1957 ve Frankfurtu nad Mohanem) byla německá prostitutka, která byla zavražděna. Při policejních vyšetřováních se ukázalo, že měla kontakty s významnými osobnostmi. Jelikož případ této vraždy nebyl objasněn, spekulovalo se o tom, že objasnění se snažily bránit vlivné kruhy z hospodářského a politického sektoru.

Nitribittová, která byla za doby svého života známá jako frankfurtská luxusní prostitutka, získala po své smrti proslulost v celé zemi. Její život inspiroval mj. sepsání románu, natočení několika hraných filmů, tvorbu muzikálu »Dívka Rosemarie« i divadelních her. Případem Nitribittové se zabývají populární vědecké knihy i filmové dokumentace.

Život

Rosemarie Nitribittová byla již za doby svého života známá především ve Frankfurtu nad Mohanem. Po její smrti se o ní objevovaly v médiích početné zprávy. Přesto o jejím životě existuje jen nemnoho jistých poznatků.

Rosemarie, jak se později nazývala, přišla na svět jako nemanželské dítě. Její otec, dělník z Düsseldorfu, který později odmítal platit alimenty, se s Rosemarií patrně nikdy neseznámil. Vyrůstala spolu s oběma svými nevlastními sestrami v chudých poměrech u své matky v Ratingenu a Düsseldorfu. Matka si musela odpykat několik trestů odnětí svobody. Rosemarie byla vícekrát poslána do dětského domova, kde byla považována za těžce vychovatelnou a několikrát utekla.

Nakonec se dostala do pěstounské rodiny v Niedermendigu; tam byla ve věku 11 let znásilněna jedním 18letým mužem ze sousedství, který byl krátce nato povolán do wehrmachtu. Tento čin nebyl úřadům nikdy oznámen a pachatel nebyl nikdy volán k odpovědnosti, ačkoliv se ve vesnici vědělo, kdo to byl.

Již jako dospívající si své první peníze vydělala prostitucí. Později se přestěhovala do Koblenze, následně do Frankfurtu nad Mohanem, kde – stále ještě jako nezletilá – pracovala jako číšnice a manekýnka, ale brzy poté opět jako prostitutka. Byla chycena a opět poslána do výchovného ústavu, z něž brzy opět prchla. Od dubna 1952 do dubna 1953 byla Rosemarie Nitribittová umístěna v »Rýnském venkovském pracovním zařízení Brauweiler« v Opatství Brauweiler u Pulheimu. Jelikož byla pokládána za těžký případ, byla předčasně (to jest před 21. rokem života) prohlášena za plnoletou, aby mohla být propuštěna.

Velmi se snažila o to, aby skrývala svůj prostý původ. Aby ve společnosti nebyla nápadná svým nedostatečným vzděláním a tím, že nebyla kosmopolitní, se učila anglicky a francouzsky a navštěvovala kurzy »dobrého chování«. Jeden sexuální klient jí roku 1954 daroval Opela Kapitána, což byl tehdy pro ženu ve věku od 20 let daleko mimořádný majetek. Jiní klienti ji zvali na dovolenou ke Středozezemnímu moři. Na základě dochovaných osobních záznamů a rešerší frankfurtské kriminální policie si Nitribittová v posledním roce svého života přišla na nezdaněný příjem ve výši asi 90 000 marek (při dnešní kupní síle asi 260 000 euro). V polovině roku 1956 si zakoupila slavný černý Mercedes-Benz 190 SL s červenými koženými sedačkami, s nímž ve Frankfurtu budila velký rozruch a který se stal jejím značkovým symbolem. Kde se tento Mercedes nalézal, je nejasné.

Zavraždění a pochování

1. listopadu 1957 byla Nitribittová nalezena mrtvá ve svém bytě ve Frankfurtu nad Mohanem v ulici Stiftstrasse 36 u věže Eschenheimer Turm s tržnou ránou na hlavě a stopami škracení na krku. Podle pitvy nastala její smrt 20 až 30 hodin předtím.

Byla pochována na hřbitově Nordfriedhof v Düsseldorfu (poloha: pole 95, č. 1148). Její hlava byla předtím oddělena a frankfurtské státní zastupitelství si ji ponechalo jako možný důkazní prostředek. Později byla předána frankfurtské policii jako výukový prostředek ke vzdělávání komisařů a vystavena v Kriminálním muzeu Frankfurt. Po 50 letech, v prosinci 2007, státní zastupitelství tuto lebku uvolnilo. 10. února 2008 byla pochována v hrobě Nitribittové na hřbitově Nordfriedhof; mecenáši financovali prodloužení užívání tohoto hrobu.

Vyšetřování a fámy

Úředníci vedli vyšetřování proti některým, částečně prominentním podezřelým, mezi nimiž byli příslušníci rodiny Kruppových (Harald von Bohlen und Halbach), Harald Quandt, Ernst Wilhelm Sachs a jeho mladší bratr Gunter Sachs. Oproti tomu se ve filmech a televizi stále znovu setkáváme s neověřenými informacemi a fámami o vysoce postavených zákaznících Nitribittové ze sféry bonnské politiky. Podle těchto fám stáli na návštěvním seznamu této prostitutky kromě tehdejšího spolkového ministra dopravy Hanse-Christopha Seebohma i pozdější spolkový kancléř Kurt Georg Kiesinger, což na základě příslušných svědeckých výpovědí a výslechových protokolů není doloženo.

Kriminální komisař Alfred Kalk, který se zabýval tímto případem, uvedl k zápisníku, v němž si Nitribittová zaznamenávala své kontakty, následující: »V tomto notesu stála jména, ale ta nepatřila mocným a bohatým z velkého světa, ale úplně normálním občanům. Nejvýše postavenou osobou byl jeden bankovní ředitel z města Bad Homburg.« Nitribittová si do svého kapesního kalendáře z roku 1957 napsala celkem 60 jmen. Majitel jednoho obchodu s potravinami v Mnichově byl tajně sledován policií a v prosinci 1958 vícekrát vyslýchán, protože si Nitribittová poznamenala do onoho kalendáře jeho jméno spolu s hesly »Düsseldorf« a »Mnichov«. V lednu 1959 bylo podezřelému sděleno, že vyšetřování proti němu bylo zastaveno. O dvanáct hodin později utrpěl smrtelný srdeční infarkt.

Stěží vysvětlitelné délky trvání vyšetřování frankfurtské kriminální policie živily podezření, že případ byl plánovitě utulován. Některá akta beze stopy zmizela, úředníci se dopouštěli četných chyb. Po celá léta a desetiletí se spekulovalo o tom, že brizantní akta byla záměrně odstraněna, stejně jako výslechové protokoly, aby byli chráněni prominentní sexuální klienti a podezřelí z politiky a hospodářství.

Roku 2013 však archiváři frankfurtské policie narazili ve svých archivech na dokumenty, které byly považovány za ztracené. Knihu stop a některé vybrané dokumenty vedli frankfurtští vyšetřovatelé do roku 1972 aktivně dále a následně byly po uzavření případu prostě zapomenuty v archivu. Po nalezení těchto akt lze čtené konspirační teorie, které se pojí s tímto případem, považovat za vyvrácené. Části 24svazkových vyšetřovacích akt, jež byly po dlouho dobu považovány za ztracené, jsou uchovávány v policejním archivu Frankfurt. Mezi nimi se nalézají čtyři svazky s výsledky, zápisník Rosemarie Nitribittové, učiněné osobní profily podezřelých, 19 milostných dopisů, pohlednice a básně od Haralda von Bohlen und Halbacha.

Hojně se objevující tvrzení, že v bytě Nitribittové byl nalezen zapnutý magnetofonový přístroj, který nahrál příchod posledního návštěvníka, může být mezitím považováno za vyvrácené. V bytě byl sice zajištěn magnetofonový přístroj Grundig, ale na tom byly naposledy nahrávány gramofonové desky. Záznam mluvených projevů by již z technických důvodů nebyl bez problémů možný. Na konci vložené kazety se skutečně nacházela mluvená sekvence, která byla ale očividně nahrána v dřívější době, a sice v opačném směru kazety, než v jakém byly na ní nahrány zbylé hudební nahrávky. Špatnou kvalitu tohoto mluveného záznamu lze vysvětlit prvotním přehráním pásky ze strany frankfurtské kriminální policie. Pokud si přehrajeme tuto mluvenou sekvenci proti směru hudebních nahrávek, tak uslyšíme, jak k sobě Nitribittová volá svého psa.

Soudní řízení

Hlavním podezřelým byl přítel Nitribittové, tehdy 34letý obchodní zástupce Heinz Christian Pohlmann (zem. 1990 v Mnichově). Ten byl zažalován, ale v červenci 1960 byl zproštěn obvinění pro nedostatek důkazů. V odůvodnění k rozsudku frankfurtského porotního soudu se uvádělo, že panovaly sice značné pochybnosti o původu velkého množství peněz, jež byly bezprostředně po činu v Pohlmannově vlastnictví a jež byly pravděpodobně odcizeny z bytu Nitribittové, ale nebylo možno s naprostou jistotou rozpoznat, že byl pachatelem činu vraždy.

Pohlmannův obhájce Alfred Seidl – pozdější bavorský ministr vnitra – zpochybnil okamžik smrti, který předpokládala policie v době odpoledne, 29. října 1957, a dostal za pravdu. Mimo jiné opomněli úředníci, kteří dorazili na místo činu, změřit teplotu mrtvolu nebo teplotu bytu Nitribittové (který byl podle policejní zprávy velmi teplý a vyhříváný od podlahy), což by bylo bezpodmínečně nutné pro exaktní určení doby úmrtí. Existovaly rovněž svědecké výpovědi o tom, že Nitribittová po okamžiku, který vyšetřovatelé dle svých domněnek určili jako okamžik úmrtí, byla ještě na nákupech (v blízkém řeznictví Matthiae) a byla spatřena v ulici Grosse Eschenheimer Strasse. Pro tuto dobu měl obžalovaný podle názoru porotního soudu alibi. Státní zastupitelství se zřeklo přezkumu případu.

Podklady o tomto soudním řízení se dnes nalézají v Hesenském hlavním státním archivu ve Wiesbadenu.

Zdroj: https://de.wikipedia.org/wiki/Rosemarie_Nitribitt

Bermunda Co k tomu říkáš? Copak k tomu lze tedy povědět?

Billy Jednou jsem o tom již hovořil – bylo to patrně ještě se Semjase, ale už to přesně nevím –, tedy o tom, že jsem byl v 60. letech 20. století spolu se svojí přítelkyní Margou na několik týdnů v Německu u faráře Opela v ulici Bergstrasse, kde jsem se jako mladý muž trochu angažoval jako duchovní pečovatel. Při tom jsem se seznámil s lidmi, kteří mne zavedli k domu Rosemarie Nitribittové, v němž ona dříve žila. Asket potom vyzkoumala – na základě mých dotazů –, jak to s touto ženou, která pracovala jako luxusní prostitutka a která byla zavražděna, bylo, přičemž pak zjistila, kdo tuto Nitribittovou zavraždil. Uvedla jméno ..., které ale nesmím zmiňovat, a to proto, že potomci tohoto muže a opět i jejich potomci ještě dnes žijí a že také i jejich potomci budou žít ještě dlouho do budoucna, a uvedení toho jména by mi určitě způsobilo velké soudní obtíže. A proto se ani nechci blíže věnovat tomu následujícímu, »den« ... (*»den«* značí počátek německého slova; pozn. překl.)

Vera Brühneová – případ vraždy

Otto Praun

Otto Praun (nar. 28. dubna 1894 ve Würzburgu, podle jiných údajů v Mnichově; zem. mezi 14. a 19. dubnem 1960 v Pöckingu) byl německý gynekolog a obchodoval s nemovitostmi. Vešel ve známost z důvodu svého zavraždění, za nějž byla při procesu založeném na indiciích a nepřímých důkazech odsouzena Vera Brühneová s Johannem Ferbachem na doživotí; Praunovo zapletení do obchodů se zbraněmi a špionáže se však předmětem procesu nikdy nestalo.

Život

Otto Praun pocházel z rodiny, jejíž členové patřili od doby druhé světové války k vedení západoněmeckých tajných služeb. Jeho bratranec Albert Praun byl v době národního socialismu generálem zpravodajského oddílu. Roku 1956, pod krycím jménem »Schwarz«, převzal v Pullachu vedení signálového zpravodajství. Jeho synovec Dietrich Praun to dotáhl na pozici vedoucího odboru bezpečnosti/kontrašpionáže a později se stal pod krycím jménem »Pranner« rezidentem Spolkové zpravodajské služby (BND) v Tunisku.

Praun se stal roku 1928 spolupracovníkem zpravodajské služby Abwehr², byl posudkovým lékařem společnosti Allianz a členem NSDAP (Národní socialistické německé dělnické strany) s členským číslem 1.725.299. Mezi lety 1937 a 1944 chránil lidi před tím, aby na ně dosáhla národněsocialistická diktatura, a to tak, že jim uděloval lékařská osvědčení. Tak uchránil jeden manželský pár před nucenými pracemi. Gestapo vedlo proti němu vyšetřování ve věci porušení vyhlášky o mimořádných rozhlasových opatřeních. Roku 1944 podnítil proti němu vedoucí místní skupiny stranické pořádkové řízení kvůli opakovanému »nenošení« stranického odznaku. V jedné poznámce v aktech BND našli novináři roku 2001 informaci, že Praun »sloužil jako důstojník nebo agent špionáže v Hitlerově wehrmachtu a později i v BND« a že »byl zapleten do ilegálních obchodů se zbraněmi«.

Roku 1954 byla dřívější spolupracovnice Abwehru, Sonja Bletschacherová, nalezena ve Starnbergu mrtvá. Byla to Praunova přítelkyně, která se provdala za plukovníka Bletschachera, jenž zemřel roku 1944. Po válce ji Praun jednou pozval do svého domu v Pöckingu. Praun byl v případě Bletschacher vyslýchán. Za delikty zabití odpovídala v zemském okresu Starnberg kriminální policie ve Fürstenfeldbrucku. V případě Bletschacher bylo vyšetřeno, že šlo o sebevraždu.

V červenci 1957 zaměstnal Praun Veru Brühneovou v Mnichově jako svoji šoférku, k čemuž ji dal k dispozici ojetý model VW brouka a platil jí měsíčně 200 marek. V říjnu 1957 vezla Prauna poprvé na španělské pobřeží Costa Brava do jeho vily Finca Casavana, kterou opatrovala správkyňe Katja Hintzeová. Roku 1958 Praun tuto správkyňi propustil a pověřil správou tohoto pozemku u města Lloret de Mar ve španělské provincii Girona Brühneovou. 23. května 1959 sepsal ve vesnici Arbúcies závěť, v níž jí udělil doživotní právo bydlet na tomto 8,3hektarovém venkovském pozemku.

Smrt

Když 19. dubna 1960, v úterý po Velikonocích, nedorazil Praun do své praxe v ulici Lindwurmstrasse v Mnichově, jela kolem 22 hodiny jeho lékařská asistentka se svým spolubydlícím do Pöckingu. Její doprovoditel vstoupil do vily přes terasové dveře a našel Prauna zastřeleného. Policie později našla v suterénu i jeho hospodyně Elfriedu Kloovou, která byla zavražděna střelou do vazy. Odpovědný vedoucí kriminalista Rodatus konstatoval ještě téže noci tzv. rozšířenou sebevraždu³ – ve smyslu pozitivního zápisu do informační statistiky.

22. dubna 1960 byl Praun pohřben na mnichovském hřbitově Nordfriedhof. Zanechal po sobě majetek, který byl odhadnut na 1,6 miliónu německých marek, podle dnešních měřítek to bylo asi 4,4 miliónu eur. 2. srpna 1960 se konalo na Úředním soudu Starnberg dědické řízení. Ve své závěti z 23. května 1959 odkázal Praun Brühneové doživotní právo užívat jeho usedlost v Lloret de Mar. Odkázal jí své pozemkové vlastnictví ve Španělsku s podmínkou, že při převzetí dědictví bude do pozemkové knihy zanesena poznámka o dodatečném dědici, kterým měl být jeho syn Günther

2 Abwehr (něm. obrana) byla vojenská rozvědka a kontrarozvědka působící v Německu 1920 až 1945; pozn. překl.

3 **Rozšířená sebevražda:** Osoba, která spáchá sebevražedný čin, takříkajíc vezme někoho s sebou (např. matka předávákuje sebe i děti, aby nezůstaly samy); pozn. překl.

Praun (nar. 1930). Brühneová měla využívat pozemek, ale prodej by zůstal závislý na souhlasu Günthera Prauna.

Po proběhnutí dědického řízení nebyla shoda v otázce příčiny Praunovy smrti již jednomyslná. Po dvou týdnech po tomto řízení podal advokát Günthera Prauna na státním zastupitelství u Zemského soudu Mnichov II trestní oznámení na neznámého pachatele ve věci dvojnásobné vraždy. Navíc zažádal o exhumaci a pitvu Praunova těla. 27. října 1960 příslušný vyšetřovací soudce na mnichovském Úředním soudu žádosti vyhověl. Z následné pitvy vyplynulo, že Praun byl zavražděn dvěma střelami do hlavy.

Na jaře 1962 byl proti Brühneové a spolu s ní obžalovanému Johannovi Ferbachovi zahájen proces. Günther Praun do něj vnesl řadu rozhodujících důkazních prostředků, které sama policie nezajistila a Praun je mohl teoreticky zfalšovat. Důležitou roli v procesu hrály též rozporné výpovědi dcery Brühneové jménem Sylvia Cossyová, která své matce původně přitížila, avšak svoji výpověď následně před soudem odvolala. 4. června 1962 byli Brühneová a Ferbach odsouzeni za společně naplánovanou dvojnásobnou vraždu k doživotnímu tvrdému žaláři. Žádost o přezkum byla 4. prosince 1962 Spolkovým soudním dvorem odmítnuta, a tím byl rozsudek pravomocný. Brühneová byla roku 1979 omilostněna a propuštěna z vazby. Zemřela roku 2001.

Zdroj: https://de.wikipedia.org/wiki/Otto_Praun

Vera Brühneová

Jednotlivé doklady faktů

Vera-Maria Brühneová (rozená Kohlenová; nar. 6. února 1910 v Essenu, městské části Kray; zem. 17. dubna 2001 v Mnichově) byla žena, která byla Zemským soudem Mnichov II spolu s Johannem Ferbachem odsouzena k doživotnímu tvrdému žaláři a doživotnímu odnětí občanských práv za vraždu mnichovského lékaře Otto Prauna a jeho hospodyně Elfriedy Kloové.

Kvůli potenciálnímu chybnému rozsudku se ještě po smrti Brühneové veřejně diskutovalo o právu na obnovu řízení v Německu, jakož i o pravém pozadí činu. To zavdávalo západoněmeckému bulvárnímu tisku podnět k tomu, aby vedl kontroverzní debaty o způsobu života matek samoživitelek.

Život

Vera Brühneová vyrůstala v solidních poměrech v Essenu, městské části Kray. Její otec, Ludwig Kohlen (1870–1951), byl po jejím narození starostou radnice Kray-Leithe, která byla do roku 1929 samostatná. V prvním manželství byla Brühneová provdaná za herce Hanse Cossyho, otce její dcery Sylvie (1941–1990). Později si vzala známého filmového skladatele Lothara Brühneho. Také toto manželství bylo rozvedeno.

Případ Praunovy vraždy

Policejní vyšetřování

Otto Praun a jeho hospodyně Elfriede Kloová byli 19. dubna 1960, v úterý po Velikonocích, nalezeni zastřeleni v Praunově vile v Pöckingu u jezera Starnberg. Okamžik smrti byl stanoven na Zelený čtvrtek, 14. dubna 1960. Nejprve vycházeli vyšetřovatelé z tzv. rozšířené sebevraždy spáchané Praunem.

Teprve poté, co byla Vera Brühneová na základě závěti ustanovena za dědičku Praunovy vily ve Španělsku, byly mrtvoly z iniciativy Praunova syna Günthera exhumovány a pitvány. V říjnu 1961 byli Vera Brühneová a její známý Johann Ferbach zatčeni. Oba byli obžalováni z vraždy.

Günther Praun, syn zavražděného Otto Prauna, vnesl do procesu různé důkazní prostředky (zejména náramkové hodinky oběti a dopis údajně nalezený na místě činu), jež nebyly zajištěny policií a mohly být potenciálně zfalšovány.

Podstatnou roli sehrály také rozporné výpovědi dcery Very Brühneové, Sylvie Cossyové, která své matce původně přitížila, ale svoji výpověď pak před soudem odvolala.

Proces a odsouzení k doživotní vazbě

Již před zahájením procesu před Zemským soudem Mnichov II byla Brühneová v magazínu Stern, v mnichovských novinách Abendzeitung a dalších médiích líčena jako vinná. O tomto procesu založeném na indicích a nepřímých důkazech se v bulvárním tisku referovalo po celé týdny a atraktivní Brühneová byla prezentována jako »penězochtivá mrcha« a spekovalo se o jejích skandálních – na tehdejší dobu – erotických zhýralostech. Vera Brühneová se zamotala do masivních rozporů a pokoušela se také uplatit svědky. 4. června 1962 byla se spoluobžalovaným Johannem Ferbachem odsouzena soudem za společně plánovanou dvojnásobnou vraždu na doživotí do těžkého žaláře.

Zamítnuté žádosti o revizi případu

Obhájci Brühneové a Ferbacha podali celkem pět žádostí na obnovení procesu ve prospěch obžalovaných, a neuspěli. Žádost o revizi z Karlsruhe byla 4. prosince 1962 zamítnuta Spolkovým soudním dvorem, čím se rozsudek stal pravomocným. Roku 1972 podala Akční společnost německých advokátů žádost o milost, ale tehdejší ministerský předseda Alfons Goppel ji odmítl. 17. prosince 1979, po osmnáctileté vazbě, byla Vera Brühneová překvapivě omilostněna někdejší bavorským ministerským předsedou Franzem Josefem Straußem (CSU) a propuštěna z věznice pro výkon trestu odnětí svobody Aichach. Po její smrti udělil její adoptivní syn, David Wilfried Tasch, hamburskému advokátovi Gerhardu Stratemu mandát k tomu, aby proces znovu otevřel.

Kritika

Brühneová čin, který jí byl připsán k tíži, celoživotně odmítala. Týdeník *Die Zeit* dospěl roku 2001 k »(...) onomu závěru, který je dnes právnickým konsenzem: Vera Brühneová – ať vražedkyně, či nikoliv – neměla být na základě takovýchto jednostranných a nečistých vyšetřování rozhodně nikdy odsouzena.« Tím větší překvapení pociťovali mnozí z toho, že nebyla nikdy připuštěna obnova procesu. Časopis *Anwaltsmagazin* napsal ve svém 17. čísle z roku 2000: »(...) podle nejnovějších poznatků soudního lékařství je jisté, že smrt obětí nemohla nastat v okamžiku, který chybně uváděl soud.« Tento okamžik činu byl důležitou součástí odůvodnění rozsudku.

Na základě rešerší Západoněmeckého rozhlasu WDR existují z dnešního pohledu ve vynesném rozsudku další nesrovnalosti. Je prokázáno, že nastaly některé nevyjasněné případy úmrtí, mezi nimi faktické nebo možné vraždy v kruhu svědků a zasvěcených. Žádosti o obnovení řízení byly po celá léta zamítány.

Existují indicie, že Praun měl vazby na ilegální obchod se zbraněmi. Byl zejména uváděn do souvislosti s velkou korupční aférou, skandálem kolem nákupu bojového vozidla pěchoty HS-30. Hlavní osobou v této aféře byl Werner Repenning, osobní Straußův referent. Praunovo zavraždění bývalo často dáváno do souvislosti s těmito vazbami.

Život po propuštění z vazby

Brühneová žila po svém propuštění z vězení, které proběhlo roku 1979, pod jménem »Maria Adamová« ve svém soukromém bytě v ulici Kaulbachstrasse 40 v Mnichově. Tam zemřela roku 2001 v nemocnici Klinikum rechts der Isar a byla pochována na hřbitově Solln do hrobu svého prvního manžela.

Günther Praun, syn zavražděného Otto Prauna, žil až do své smrti, která nastala roku 2008, ve vile v Pöckingu u jezera Starnberg. Dům ve Španělsku, který měl podle poslední vůle zavražděného přejít na Veru Brühneovou, přešel rovněž do jeho vlastnictví, protože Brühneová byla po svém pravomocném odsouzení prohlášena za dědicky nezpůsobilou.

Zdroj: https://de.wikipedia.org/wiki/Vera_Br%C3%BChne

Johann Ferbach

Johann Ferbach (nar. 9. srpna 1913 v Kolíně; zem. 21. června 1970 ve Straubingu) je muž, který byl Zemským soudem Mnichova II 4. června 1962 odsouzen spolu s Verou Brühneovou k doživotnímu tvrdému žaláři a doživotnímu odnětí občanských práv za vraždu mnichovského lékaře Otto Prauna a jeho milenkou Elfriedy Kloové.

Život

Ferbach vyrůstal v Kolíně a vyučil se profesi puškaře ve strojírenském závodě Hermanna Kolba. 1. ledna 1939 byl povolán do wehrmachtu. V roce 1943 dezertoval z východní fronty a následně pracoval pod jménem Hans Spieß v Kolíně jako stavební dělník. Pro rodinu herce Hanse Cossyho vedl Ferbach stavbu provizorního ochranného zařízení na pozemku pronajatém Cossym. Na podzim 1944 byl pronajatý dům zničen bombami a ono zařízení zavaleno. Ferbach prosadil, aby byl k tomuto zařízení odkryt přístup, díky čemuž byla mj. zachráněna Cossyho manželka Vera (1961/62 vstoupila ve známost pod svým druhým manželským jménem Vera Brühneová) a jejich společná dcera Sylvia (1941–1990).

Po konci války se rodina Cossyových odstěhovala do Mnichova, zatímco Ferbach našel v Kolíně zaměstnání jako montážní zámečnick. Roku 1960 byl zaměstnán s pojistnou povinností a ovdověl. 13. dubna 1960, ve středu, mu byla napsána neschopenka, což příslušná zdravotní pojišťovna kontrolovala. Otto Praun koupil pro svoji šoférku Veru Brühneovou vůz VW, model brouk, který zorganizoval Ferbach.

3. října 1961 byla Vera Brühneová na základě zatykače z 26. září 1961 vzata do vyšetřovací vazby. 12. října 1961 byl Ferbach zatčen v Kolíně a byl odvezen do Klingelpützu a později do trestnice Mnichov-Neudeck do vyšetřovací vazby. 28. listopadu 1961 byl vyzvědač policie a pozdější přítěžující svědek Siegfried Schramm rovněž vzat do Neudecku. Ve své mezizprávě soud konstatoval, že Ferbach není vyloučen jako možný pachatel, ale že je spíše uváděn do přirozené souvislosti s činem a obrátil na sebe podezření kvůli různým rozporným údajům.

25. dubna 1962 bylo proti Brühneové a Ferbachovi zahájeno hlavní řízení porotního soudu v Zemském soudu Mnichov II. Oba byli obviněni z toho, že 14. dubna 1960 zavraždili lékaře Ottu Prauna a jeho hospodyni Elfriedu Kloovou v Praunově vile v Pöckingu. 4. června 1962, po 22 dnech jednání a 113 svědeckých výpovědích, oznámilo šest členů poroty a tři profesní soudci svůj rozsudek: Doživotní trest tvrdého žaláře za společně plánovanou dvojnásobnou vraždu. Johann Ferbach zemřel 21. června 1970 ve věznici pro výkon trestu odnětí svobody Straubing na srdeční selhání.

V časopisu *Spiegel* bylo roku 1978, osm let po Ferbachově smrti, zastupováno mínění, že Johann Ferbach – stejně jako Walter Huppenkothen – by býval nebyl odsouzen, kdyby jeho právní poradce Alfred Seidl nepředal mandát svému profesnímu kolegovi jménem Heinz Pelka a referendáři Martinovi Amelungovi. Údajně tak Seidl učinil »hlavně z finančních důvodů«.

Obnovení procesu

Revizi případu kvůli možnému chybnému rozsudku Spolkový soudní dvůr 4. prosince 1962 zamítl a rozsudek byl tím pádem právoplatný. Byly podány dvě žádosti o obnovu procesu ve prospěch Very Brühneové a tři ve prospěch Johanna Ferbacha.

»Vylíčení porotního soudu ve věci dvojnásobné vraždy není podepřeno žádným důkazem. Soudní rekonstrukce činu byla čistě smyšlena. Proti smyšlence není žádného důkazního prostředku. Z právního hlediska proti ní nemohu nic podniknout. Rád bych zdůraznil, že se každému občanovi tohoto státu může přihodit, že se dostane do téže situace jako paní Brühneová nebo Johann Ferbach.« – Wilhelm Haddenhorst.

Před říjnem 1963 referoval časopis *Revue* a noviny *Neue Illustrierte* o svědcích žádosti o obnovu řízení z iniciativy Heinze Pelky. Jistý Josef Matzerath vysvětlil ve zmíněných novinách, proč se v tomto procesu vraždy nepřihlásil jako svědek. V polovině roku 1962 údajně kvůli vězeňskému trestu podal žádost o podmínku. »Ještě nebyla schválena. Obával jsem se, že by byla zamítnuta, kdybych státnímu zástupci v Mnichově zkasal plány.« Matzerath referoval roku 1962 o tom, že roku 1960 v noci ze Zeleného čtvrtku na Velký pátek potkal Ferbacha v kolínském nočním lokále »Sevilla« a hovořil s ním o ženách. Tuto výpověď nechtěl opakovat pod přísahou. Žádost o obnovení řízení byla soudcem Konradem Sattlerem roku 1964 zamítnuta. Sattler dával v 50. letech týdenní semináře u Spolkové zpravodajské služby v Pullachu o ústavním právu.

Jeden nový svědek, Hans Joachim Seidenschnur, uvedl, že Otto Praun cestoval do Alžírsko a byl považován za obchodníka se zbraněmi. Svědek Roger Hentges řekl na podzim roku 1967, že Otto Praun mu na Velký čtvrtek, 14. dubna 1960, zatelefonoval do Frankfurtu a požadoval peníze, o což

se ihned staral Werner Repenning a podplukovník Schröder. Patříčnou žádost o obnovu řízení podal dr. Maxmilian Girth (dříve vládní a kriminální rada).

Doličnou zbraní v dvojnásobné vraždě Elfriedy Kloové a Otto Prauna byla pistole *FN Baby Browning*. Vrchní kriminální vyšetřovatel Karl Rodatus zastřelil 20. dubna 1960, den po nalezení obou mrtvol, touto doličnou Praunovou zbraní hladem polomrtvého kokršpaněla, čímž na zbrani zničil možné stopy. Praun měl dvě pistole tohoto modelu. Renate Meyerová (nar. 15. července 1918 v Königsbergu; zem. 1. února 1969 v Mnichově) byla lékařskou asistentkou Otto Prauna až do jeho smrti. Paní Meyerová vůči novináři z Würzburgu jménem Hans-Dietrich Orttner (alias Peter Anders) podle jeho údajů týden před svou smrtí uvedla, že pistole, která v praxi Dr. Prauna již nebyla nalezena, odpovídala modelu *FN Modell Baby*. To byla informace, na jejímž základě se paní Meyerová, která byla jednou z nejpádnějších svědkyní při tvorbě rozsudku, jevila jako spolupachatelka. Reinhard Gehlen, prezident Spolkové zpravodajské služby, spustil údajně vyšetřování proti Franzi Josefu Straubovi kvůli možnému zapletení do údajných obchodů se zbraněmi. Na tom se zákládaly žádosti o obnovení řízení.

Zdroj: https://de.wikipedia.org/wiki/Johann_Ferbach

Billy Také o tomto případu musím tedy mlčet, neboť i zde existují v dnešní době z linie ... ještě lidé, kterým by mohla být nebo by byla zkažena dobrá pověst, kdyby pravda vyšla na světlo. Proto ani k tomuto nesmí být řečeno nic z toho, co vypátrala Asket, když z vlastního zájmu tehdy vyzkoumala, co se skutečně stalo, načež mi to i vyprávěla.

Otto Praun a jeho hospodyně byli zavražděni již 14. dubna 1960 v 8.17 hod., a nikoliv teprve 19. dubna 1960, a sice ze strany ..., který sloužil a vraždil v Hitlerově světové válce jako příslušník SS a který byl pak ze strany ... za peněžní obnos ve výši 100 000 marek pověřen tím, aby spáchal tuto vraždu, jelikož ... Tyto peníze ovšem ... nikdy neobdržel, neboť ... je neměl nikdy k dispozici, nebo to přinejmenším tvrdil, a utěšoval ..., jenž se pak asi za tři a půl roku po té dvojnásobné vraždě sám zabil kvůli rakovině, jež byla pro něj nesnesitelná. A co se týče toho, že měl rozepři se svým synem Güntherem Praunem, tak Praun se s ním nepohodl a rozešel, a tudíž mezi oběma nebyl dobrý vztah. K tomu se ale nemohu vyjádřit, neboť o tom fakticky nic nevím. Proto mi ani není známo, proč mezi otcem a synem nastal tak masivní rozkol, že se ti dva jaksi vzájemně odcizili. Právě tak nevím, proč byl ze strany soudního lékařství zfalšován okamžik úmrtí, a ten skutečně zfalšován byl, jak dokázala vyzkoumat Asket, neboť Praun byl zastřelen 14. dubna v 8.17, a o 3 minuty později byla zavražděna i jeho hospodyně. Vera Brühneová a Johann Ferbach byli – jak vyzkoumala Asket – v době této dvojnásobné vraždy daleko od místa činu, a nemohli tedy tento čin nikdy spáchat, to jest čin, který ve skutečnosti spáchal ... z pověření ..., a ten se pak o několik let později odsoudil sám, protože nebyl schopen snášet svoji nevyhléditelnou nemoc. Více k tomu říci nemohu, neboť ...

Nyní tady mám ale ještě některé otázky, které jsou určeny a zodpovězeny pro Generální shromáždění pasivních členů a ty ti tady rád předložím. Bernadette na ně odpověděla podle svých nejlepších dovedností a svého pochopení, a proto je ti tu chci reprodukovat, neboť se jistě najdou čtenářky a čtenáři, kteří se o ně budou zajímat:

Otázky k Učení Tvořivé energie, jež byly roku 2024 položeny při Shromáždění pasivních členů

Otázka: Jaký je rozdíl mezi posmrtným životem a životem v podobě čisté formy Tvořivé energie, poté co fyzické tělo již není potřebné? V obou případech formy Tvořivé energie již nemají materiální vědomí, a tak se zdá, že toho mají hodně společného.

Odpověď: Forma Tvořivé energie se po smrti hmotného těla okamžitě navrácí do své vlastní roviny formy Tvořivé energie, kde se vše, co se člověk během svého života naučil, zpracovává v ryzí věděni a ukládá, což vyžaduje jistý čas a což se pro pochopení člověka nazývá »posmrtným životem«. Pojem »(po)smrtný život« je ovšem nutno vidět jen jako ryze ilustrativní pomocný prostředek k tomu, aby si člověk mohl utvořit nějakou představu o tom, co se s ním, resp. s jeho formou Tvořivé energie bude po jeho smrti dít; forma Tvořivé energie nemá vícero různých Tvořivě energetických »životů«, ale představuje vždy a v každém případě, v každém stadiu své existence, jednotu a zůstává stále touž, avšak stále dále se evoluuje.

Otázka: Existuje v posmrtném životě »jemnocítění« nebo jiný druh vnímání? A jaký smysl má posmrtný život, poté co forma Tvořivé energie, která bude žít/existovat už jen zcela Tvořivě energeticky, odloží fyzické tělo? Znamená to, že si stvoří své vlastní světy, aby v nich žila/existovala?

Odpověď: V »posmrtném životě«, resp. v rovině formy Tvořivé energie neexistují vůbec žádné jemnocyty nebo vjemy, jaké člověk má a pěstuje ve svém akutním materiálním životě. Forma Tvořivé energie je naprosto bezosobnostní a má jen čistě energetickou povahu, a proto ji nelze v žádném ohledu spojovat s lidskými zkušenostmi a představami, což je také důvod, proč si člověk o ní a způsobu jejího fungování nedokáže vytvořit skutečnou představu. Nejlépe ji lze srovnat s elektrickým proudem, který je stále přítomen a který může člověk použít například k tomu, aby spustil záři lampy tím, že zmáčkne knoflík. Elektrická energie je přítomna i tehdy, když je knoflík nezmačknutý a když není využívána. Pro ilustraci bychom mohli použít tento příměr: Hořící světlo odpovídá lidskému životu, který končí, je-li vypnut knoflík. Tvořivá energie je pak ale, stejně jako elektrický proud, přesto ještě přítomna, avšak je stažená do své roviny formy Tvořivé životní energie – a bude jednoduše příště opět využívána, až bude knoflík spuštěn, resp. až bude nový člověk oživen formou Tvořivé energie.

Smysl pochodů v takzvaném »(po)smrtném životě« spočívá v tom, že je věděni, kterého se člověk dopracoval ve svém hmotném životě, zpracováno a v přísně logické podobě energeticky »ukládáno« do vědomostního úložiště formy Tvořivé energie, kde bude pak k dispozici pro každou další lidskou formu života, která bude v budoucnu oživena formou Tvořivé energie. Jedná se o důležitý evolutivní proces, jenž je nezbytný proto, že forma Tvořivé energie se v určité fázi svého vývoje může učit a osvojovat si věděni jen během akutního materiálního života prostřednictvím člověka. Tak je tomu do té doby, než zesílí a dozraje dostatečně na to, aby ve své další evoluci pokračovala samostatně na čistě energetické bázi – aniž by oživovala člověka a aniž by využívala materiální komplex vědomí.

Otázka: V knize »Způsob, jak žít«, v bodě 234, mne mate pojem »severozápadní forma« (lenosti) a »jihovýchodní forma« (lenosti). Prosím o vysvětlení.

Odpověď: Jedná se zde o oddíl 234, který zde kvůli jeho délce ocitujeme jen v podobě výňatku:

»Mnozí lidé jsou unášeni nezúčastněnou nečinností, která nepředstavuje nic jiného než flegmatickou, otupělou a bezenergetickou lenost, kterou je nutno zařadit do kategorie severozápadní a kategorie jihovýchodní. Jihovýchodní lenost se značnou měrou projevuje tím, že člověk po celičký den vysedává na slunci nebo ve stínu, nic nedělá a zahálčivě si říká, ať si pracují pracovití, přičemž se příčinlivě vyhýbá jakékoliv práci nebo jiné směrodatné činnosti či smysluplné aktivitě s tím, že si popíjí čaj a pro zábavu mu slouží bezpředmětné rozpravy s přáteli, příbuznými či známými, zatímco lidé pracovití odvádějí své

náročné dílo a využívají svůj volný čas smysluplně, aby se učili a činili zadost pokroku. Lenost severozápadní vypadá oproti tomu zcela jinak, avšak s tou jihovýchodní má společné to, že člověk nedbá na žádné podstatné věci života a zanedbává je, vinou čehož trestuhodně zakrňují. Při severozápadní lenosti člověka se stává, že vytěsňuje důležité věci života a evoluce nutkavými aktivitami, jako např. nesmyslnými zábavami atd., jimiž si vyplňuje volný čas a život, v důsledku čehož mu už nezbyvá vůbec čas na to, aby se staral o skutečně podstatné věci života. (...)«

Odpověď na to, co je míněno »severozápadní formou«, resp. »jihovýchodní formou« lenosti, je vlastně v oddílu 234 již dostatečně a srozumitelně vysvětlena. Jedná se o to, jakým způsobem se projevuje lenost a nezáměr lidí ve vztahu k zacházení s Naukou Tvořivé energie, resp. s jejich vlastní evolucí, popřípadě o to, jak se lidé v těchto různých světových regionech většinou rozptylují od tohoto existenciálně důležitého tématu.

»Severozápadní forma« lenosti, resp. rozptylování se většinou soustředí např. na povrchní rozpravy a nesmyslné zábavy, zatímco »jihovýchodní forma« se převážně zaměřuje na to, že se lidé nijak neangažují a pěstují onu příslovečnou lenivost tím, že nadměrně pěstují kontakty se svými přáteli a příslušníky své široce rozvětvené rodiny, s nimiž tlachají o nepodstatných věcech.

Obě formy tohoto seberozptylování pěstují lidé nevědomě a nekontrolovaně, avšak s jednoznačným cílem jít z cesty tomu, aby se vypořádali sami se sebou, s Učením Tvořivé energie, resp. svou vlastní evolucí, jelikož se jim jeví, že úsilí a námaha, jež by měli vyvíjet k péči a budování své vlastní osobnosti, jsou příliš náročné a že přinášejí příliš málo hmotného užitku.

Otázka: Jakou roli hraje celkové vědomí (nebude-li rozloženo?), když lidská forma Tvořivé energie dosáhne ryze Tvořivě energetické roviny?

Odpověď: Celkové vědomí člověka nehraje v rovině Tvořivé energie naprosto žádnou roli. Celkové vědomí je takřkajíc nástroj formy životní energie Tvoření, jenž člověku během hmotného života dovoluje se dopracovávat vědomostí, dovedností a moudrosti, jež jsou následně – poté co člověk zemře a co se jeho celkové vědomí rozloží – přepracovávány formou Tvořivé energie v energetické vědění a uloženy v jejím »vědomostním úložišti«, v bloku celkového vědomí. Blok celkového vědomí je tedy úložištěm životní energie Tvoření, z něž se vyvíjí a utváří základní osobnost nového komplexu vědomí, až forma Tvořivé energie oživí nového člověka, jenž bude pak tuto základní osobnost v běhu svého materiálního života dále budovat a rozvíjet, pokud se bude na základě vědomého a samostatného myšlení snažit o svoji evoluci a neoddá se pokušení zastávat nějakou náboženskou či světskou víru, která by celý jeho vývoj ochromovala.

Jakmile bude forma Tvořivé energie dostatečně silně, resp. dostatečně dalece vyvinuta, tak pro svoji další evoluci už nebude potřebovat žádnou hmotnou formu života, jejímž prostřednictvím by si mohla vypracovávat, resp. osvojovat další vědění, a proto pak komplex vědomí, resp. blok celkového vědomí již není nezbytný. Forma Tvořivé energie se po této první fázi, v níž je závislá na materiálně existujícím člověku, jenž usiluje o svůj další vývoj, bude vyvíjet dále v jemnohmotnějších rovinách, v nichž bude pokračovat ve své evoluci.

Billy Tím je vlastně probráno vše, co dnes z mé strany vyvstalo.

Bermunda Sama chci ale ještě jednou zmínit to, že už skutečně nechci v těch válečných oblastech detailně pozorovat ta dění v té podobě, jak jsem to činila na základě tvé žádosti společně s tebou. Celá doba těchto zlých a skutečně ohavných pozorování na Blízkém východě a také na Ukrajině se mě dotkla a vyvolala ve mně trvalá hnutí, jež ve mně již několik měsíců způsobují neurotické poruchy, a stejně jsou na tom také Florena a Enjana, a proto se chceme těchto pozorovacích výletů do budoucna vyvarovat.

Billy O tom jste mě měly informovat, potom bych vás býval neprosil, abyste mě tam dopravily. Musím se zeptat i Quetzal, zda se i u něj neobjevují tatáž hnutí.

Bermunda Ten nám nic takového neříkal, avšak my jsme mu o našem problému v tomto ohledu rovněž nic nezmiňovaly.

Billy Je ode mě skutečně neodpovědně blbé, že jsem vás, aniž bych se dotázal, přiměl k těmto podnikům. Vlastně jsem se vás býval musel zeptat, zda jste před takovýmito barbarskými věcmi, jaké se tady na Zemi odehrávají, vnitřně chráněni.

Bermunda Náš úkol nespočívá v tom, že bychom museli pozorovat jednotlivé události, ale pouze v tom, že musíme pořizovat záznamy pochodů, které ukazují, jak probíhají faktické válečné akce, a tím i destrukce.

Billy O tom jsem neměl tušení, a rovněž ani o tom, že před tímto brutálním chováním pozemšťanů, a tedy ani před válečnými zločiny tohoto druhu nejste vnitřně chráněni. To jsem přece vlastně vědět měl, neboť u vás přece již přes 52 000 let vládne mír, a tudíž války neznáte. A když na to pomyslím, tak musím říct, že jsem se zachoval skutečně hůře než pitomec.

Bermunda Tak bys myslet neměl a neměl bys to říkat, jelikož to fakticky není správné. Měly jsme ti vysvětlit, že jsou nám takovéto události naprosto cizí a že jsou pro nás nepochopitelné, zatímco ty ses s nimi velmi často setkával již od raného mládí, a proto ses naučil se vůči nim chovat neutrálně. Zpracovat je tímto způsobem a to, že jsi ...

Billy ... právě, díky pomoci Sfath jsem byl schopen si i ve vztahu k takovým událostem – a ještě i horším – vypracovat, jak říkáš, neutrální postoj, ale i přesto se mne opakovaně hluboce dotýkají. Jsem také skutečně vždy zcela zmaten a mimo, protože ta dění nedokážu pochopit a nedokážu to zlé působení lidí fakticky rozumem postihnout. Na to jsem skutečně příliš hloupý, a to jsem byl již jako chlapec, a v tomto ohledu mi ani Sfath nedokázal pomoci, neboť ten vždycky říkal, že je na tom stejně a že se v sobě nedokáže vypořádat s tím, co zlého na něj zvenku doléhá.

Bermunda To dokážu pochopit, neboť takovéto lidské zvrácenosti, které jsem spolu s tebou pozorovala, jsou pro mě i pro Florena a Enjana ...

Billy ... nejen nepochopitelné, ale i tak zrůdné, že přesahují vaši představivost. To jsem já blbec měl vlastně vědět.

Bermunda Prosím ...

Billy Je to přece pravda – jsem skutečně blbec. Jak jsem jen mohl být tak hloupý. To mi teď leží v žaludku. – Quetzal se ale zeptám.

Bermunda Prosím, ty ...

Billy ... zanech toho, kdo nemyslí, ten musí i nést škodu. Není pro to žádná omluva.

Bermunda To bys pak ale neměl s...

Billy ... ale měl, neboť co jsem zpackal, k tomu se musím i znát.

Bermunda Je patrně marné ...

Billy Tak tomu je – nemluvme tedy o tom již dále, neboť ta polízanice se tím nevylepší.

Bermunda Je to zřejmě takové, jak jsem řekla – marné. Potom chci už jen zmínit, že tě chce navštívit Asina, a proto mne pověřila tím, abych se tě dotázala, zda ti to přichází vhod?

Billy – To jsem pať – jestli mi to přichází vhod? Samozřejmě, těším se, a přichází mi to vhod samozřejmě kdykoliv. To je překvapení, nikdy jsem si nepomyslel, že ji znovu uvidím.

Bermunda Říkala mi, že jsi na ni udělal velký dojem a že tě chce znovu spatřit. Bude mít velkou radost, až jí ...

Billy ... o tom přece není pochyb, neboť se skutečně těším.

Bermunda Dobrá, pro dnešek je toho i dosti, neboť zítra se znovu uvidíme a musíme probrat některé věci, jak říkala již Florena. I já chci tedy nyní jít a ...

Billy ... v pořádku, pak tedy zítra na viděnou. (...)

Bermunda Tak tomu žel bude, neboť ani na Ukrajině, ani na Blízkém východě nebude mír a vraždění bude pokračovat dál, jelikož v pozadí obou válek stojí Amerika, která na Blízkém východě jen naoko intervenuje za mír, protože kvůli své bludné touze po hegemonii zákeřně podemílá všechny poctivé snahy té části pozemské populace, která si skutečně přeje mír.

Billy Mír – – když je nějaká válka ukončena, tak beztak mír nepřichází, neboť přichází okupace, což znamená nepřátelství, a ve skrytu tedy rozepře a vraždění pokračují dále.

Bermunda Taková je žel faktická pravda, a to nevidí hlupáci, kteří dodávají zbraně nebo peníze. Avšak nyní chci skutečně odejít. (...)

Billy Přirozeně, na shledanou, Bermunda.

Útržky z korespondence

Bernadette Brandová, Švýcarsko

Stále znovu se stává, že jsou v mailové korespondenci kladeny otázky, jež mají vlastně všeobecnou platnost a jejichž zodpovězení by vlastně mělo být zpřístupněno většímu kruhu zájemců o Nauku Tvořivé energie, jelikož se často jedná o detailní otázky, které ale mohou být rozhodující pro to, aby člověk dospěl k pochopení a rozváděl dále vlastní myšlenky a úvahy, a aby tedy i uskutečňoval Nauku a pěstoval odpovídající chování.

Z tohoto důvodu mají být ve volném sledu zveřejněny anonymizované otázky a odpovědi z mé mailové korespondence, aby bylo pomoheno těm zájemcům nebo hledatelům, kteří se potýkají s tímž tématem, avšak netroufají si klást otevřené otázky.

Všem těm, kteří budou moje odpovědi zpochybňovat nebo zastávají názor, že jsem obzvláštní »lumen«, budiž otevřeně řečeno, že každá z mých odpovědí je smluvena s Billym, to jest že mu otázky a mé odpovědi předkládám a že je poskytuji dále jen s jeho souhlasem a při zohlednění dalších pokynů nebo korektur z jeho strany.

Otázka:

Ohledně Nokodemionových modliteb/proseb, jimiž člověk oslovuje své vědomí, bych měl jednu otázku zaměřenou na Učení Tvořivé energie:

V modlitbách/prosbách jsou četná místa, v nichž jsou používána popírání, popř. negace. Viz kupříkladu následující pasáže:

- »A neuváděj mne v pokušení a zmatení, ale oprosti mne od omylu.«
- »Nenech mne vlivem hmotných a světských věcí kráčet cestami pomatení a propadat vlivem bludných nauk v závislost na víře.«

Z literatury FIGU jsem vyčetl(a), že člověk nemá myslet proti / navzdory nějaké věci, popř. že má klást do středu své pozornosti pouze to, čeho by chtěl dosáhnout, a nikoliv to, čeho by dosáhnout nechtěl.

To z toho důvodu, že podvědomí myslí naprosto logicky, a tudíž negace jako nikoli/ne/žádný atd. nezná. Proto takové negace způsobují pravý opak toho, co by chtěl člověk svému podvědomí sdělit. Ve výše uvedených větech se však tyto negace objevují. To mne mate.

Mohli byste odpovědět na to, proč jsou tyto negace v modlitbách/prosbách používány a zda eventuálně uvažují chybně?

Odpověď:

Mnohokrát děkujeme za Tvůj e-mail a otázku, s níž jsme se přirozeně také již sami potýkali. Ale vlastně je věc úplně jednoduchá: Negativním formulacím by se měl člověk vyhýbat, protože si musí vybudovat svoji vlastní motivaci k tomu, aby mohl to negativní překonat, a to probíhá právě pouze pomocí pozitivního myšlení. Pokud tedy člověk učiní nějaké negativní zjištění, jež se přece nemůže vyvarovat (např. »nyní mám bolesti hlavy«), tak by po něm měl uplatnit věcný pozitivní »obrat« a pěstovat myšlenku pozitivní (kupř. »bolesti jistě brzy poleví«). Díky tomu dá komplexu svého nevědomí do ruky »municí«, aby mohl správně »sepínat« (působit) a mohl přivodit pozitivní východisko. Pokud však člověk setrvá prostě jen u negativního zjištění, tak je komplex jeho nevědomí donucen tento negativní stav zachovávat.

V modlitbě/prosbě máš klasickou formulaci tak, jak by měla být a jak by se jí měl člověk naučit:

Pokud se tedy říká »a neuváděj mne v pokušení a zmatení, ale oprostí mne od omylu,« tak tu máš přesně to, že je jmenována negativní situace (včetně výpovědi »nenech mne vlivem hmotných a světských věcí kráčet cestami pomatení a propadat vlivem bludných nauk v závislost na víře«), ale hned vzápětí je takříkajíc připojeno, resp. předesláno pozitivní východisko, které dává komplexu nevědomí »do ruky« možnost správně »sepínat« (působit), k čemuž právě náleží i jmenování dalších negativních situací, jež s tím souvisejí.

Positivní myšlení by tedy mělo být bezpodmínečně vždy vztaženo k dané situaci, jak nás to učí modlitba/prosba, a nemělo by být jednoduše paušální, s čímž si komplex nevědomí nemůže nic počít, jelikož paušální formulace neobsahuje přesný návod, popř. logický pokyn. Proto se také např. v knize Psychika radí, že by se měl člověk vyvarovat paušálně pozitivních obrátů jako »daří se mi dobře« nebo »je mi stále lépe«, poněvadž si tím to negativní takříkajíc »cementuje«, což je přece vlastně logické, neboť člověk má ve svém vlastním myšlení a pociťování vždy dílčí aspekty, jež jsou negativní a jež potom vlivem paušálního přání nebo paušálního konstatování typu »daří se mi dobře« přejímá komplex nevědomí jako »o. k.«, resp. jako chtěný stav, a tím pádem je »uskutečňuje«, což přece není smyslem věci.

Pokračující otázka:

Mnohokrát děkuji za vysvětlení, které je veskrze logické.

Po delších úvahách si teď ale kladu otázku – v souvislosti s tvou závěrečnou poznámkou, resp. s posledním odstavcem tvého vysvětlení –, proč jsou například při meditaci mentálního bloku používány paušálně pozitivní věty ve smyslu, že má člověk žít v lásce, míru, svobodě a harmonii. Tak většina lidí nežije. Podle tvého vysvětlení by přece člověk musel vlastně nejprve konstatovat negativní skutečnosti v tom smyslu, že daný stav aktuálně není dán, aby ve své psychice, resp. komplexu nevědomí nevyvolával rozkol. Pozitivně formulovaným meditačním větám by tedy musely předcházet věty vztažené k dané situaci, aby si člověk negativní psychické stavy, jimiž eventuálně trpí, necementoval, resp. nepřijímal je ve smyslu »o. k.«

Odpověď na pokračující otázku:

Mně se zdá, že myslíš trochu příliš krátce, resp. že danou věc nepromýšlíš dostatečně precizně. Mezi pozitivním myšlením – o němž jsem psala a k němuž se přece v zásadě vztahovala i Tvoje otázka, pokud

jsem Tě nepochopila zásadně chybně – a meditací je obrovský rozdíl. Co je u vědomého myšlení nutné a nevyhnutelné – jelikož myšlenky přece stále běží dále a vždy hledají a procházejí nové cesty, které musejí být právě kanalizovány konstatováním negativních stavů a následně jejich pozitivním »rozřešením/odstraněním« –, to je u meditace naprosto jinak, protože při ní se přece člověk soustředí výlučně na cíl, kterého chce dosáhnout a který v meditaci nemá promýšlet. Z tohoto pohledu slouží tedy meditace takříkajíc fokusaci na cíl, jež si přeje člověk dosáhnout, resp. slouží cementování tohoto cíle ve vlastním vědomí, zatímco pozitivní nebo volné myšlení pak právě hledá k tomuto cíli cestu a tu urovnává, což právě může činit jen díky tomu, že bude člověk konstatovat skutečnosti a bude se zaměřovat na daný cíl ve svém vědomém myšlení. Pomocí meditace jsou oslovovány ty roviny vědomí, jež nemají přímou souvislost s psychickými stavy a jež jsou naprosto neutrální a slouží výhradně vytčení cíle, popř. konstatování skutečností, resp. registrování pravého niterní stavu, jenž je vždy a v každém případě pozitivní a vyrovnaný, i když je vlivem nevědomého a nekontrolovaného myšlení až k nepoznání negativně zaplevelený.

Otázka:

Mohla bys mi prosím krátce pomoci s vyjasněním jednoho pojmu? Jde o pojem »pole mrtvých« v souvislosti s »meditací pole mrtvých«.

V podstatě je ten pojem, myslím si, jasný, ve smyslu »pole plného mrtvol«, které tedy vzniklo v důsledku nějakého násilného pochodu, jako je válka nebo přírodní katastrofa typu zemětřesení atd., nebo jednoduše v důsledku toho, že na pole byla mrtvá těla shromážděna. Můžeš mi to krátce potvrdit nebo poopravit? Včera jsem totiž vedl(a) rozhovor s dvěma osobami a padla na to řeč, přičemž jsem měl(a) pocit, že je ten pojem zarážel. Proto jsem si myslel(a), že se ujistím a dotážu se.

Podle mého pochopení to vypadá tak, že při meditaci pole mrtvých jde o postihování typu JE TO TAK při vnímání přítomnosti pole mrtvých. Díky tomu si vnímatel uchová sebekontrolu, jinak by při takovém pohledu pravděpodobně utrpěl psychickou újmu. V knize Úvod do meditace, ve větě 304, stojí ovšem něco, co mi dříve uniklo: »304. 4) (V dnešní době tento typ pozornosti/nazírání již není možný a nahrazuje jej dobrá pozornost zaměřená na člověka / nazírání člověka, při němž jsou v rámci meditační dbalosti pozorování a nazírání určití nebo nahodile vybraní lidé, pokud jde o jejich pohyby, fyziogonii a oděv.)«

Pokud totiž v knize stojí, že v dnešní době pozorování pole mrtvých již není možné, tak co tu přehlížím? Neboť pole mrtvých by přece veskrze vzniknout mohlo, když pomyslím na to, co všechno se na tomto světě děje.

Odpověď:

Tvé vysvětlení je v podstatě naprosto správné. Nazírání na pole mrtvých dnes ovšem již není možné jednak proto, že by byl pobyt na tomto poli (v případě války) příliš nebezpečný, a jednak proto, že v důsledku moderních zbraní jsou mrtví často tak zohaveni, že meditativní nazírání na části jejich těl by ani už nebylo možné, a ani »nápomocné«. Krom toho dnes úřady mrtvé, například při přírodních katastrofách, velmi rychle odvázejí, aby předcházely eventuálnímu riziku nálezů a aby byl přeživší populaci ušetřen šok, jež by mohla při pozorování nahromaděných mrtvých těl utrpět.

V případě nazírání pole mrtvých se tedy nejedná o nazírání krátkodobé, nýbrž zjevně o delší dobu trvajících pozorné pozorování, během nějž člověk meditativně nahlíží na rozpad mrtvých těl a ten vyhodnocuje.

FIGU má dva nové kanály na YouTube, na nichž se můžete dozvědět více o Billym, Plejaren a Nauce Tvořivé energie:

Německy:

FIGU

Michael von Hinterschmidrüti

@michaelvoigtlaender9492

<https://www.youtube.com/channel/UCvrDwu4PdnaX328s7n0PWVg>

Anglicky:

FIGU

Michael from Hinterschmidrueti

@michaelvoigtlaender4347

https://www.youtube.com/channel/UCVRSWBSZ7LszV1y7rIJ_dHA

Neutrální informace k aktuální situaci a k ostatním důležitým tématům:

FIGU

Znamení doby – mimořádné vydání:

<https://www.figu.org/ch/verein/periodika/zeitzeichen>

COPYRIGHT a AUTORSKÉ PRÁVO 2024 (německy), 2024 (česky) »Billy« Eduard A. Meier, »Univerzální svobodné zájmové společenství«, Semjase Silver Star Center, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Žádná část tohoto díla, žádné fotografie ani jiné obrazové podklady, žádné diapozitivy, filmy, videa ani jiné spisy nebo ostatní materiály atd. nesmějí být bez písemného svolení vlastníka copyrightu v žádné podobě (fotokopie, mikrofilm nebo jiný postup), ani za účelem utváření výuky atd., reprodukovány nebo zpracovávány, rozmnožovány či šířeny pomoci elektronických systémů.

Originál vydán na www.FIGU.org prostřednictvím:

»Univerzálního svobodného zájmového společenství«, Semjase Silver Star Center, Hinterschmidrüti 1225, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Překlad do češtiny FIGU Studiengruppe ČR: <http://cz.figu.org> info@cz.figu.org